RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1617/0127 van 4 oktober 2016 in de zaak 1314/0418/A/3/0380

- 1. de heer Jean DOCKX
- 2. mevrouw Lynn DE BAETS

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Yves LOIX kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27 waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN

vertegenwoordigd door mevrouw Veronique ELSEMANS

verwerende partij

Tussenkomende partijen:

1. het college van burgemeester en schepenen van de stad ANTWERPEN

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaten Roland POCKELE-DILLES en Frederik EMMERECHTS kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Stoopstraat 1, 5de verdieping waar woonplaats wordt gekozen

- 2. de heer Clement LAUWERS
- 3. de KONINKLIJKE BORGERHOUT/GROEN-WIT KORFBAL CLUB VZW

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Reiner TIJS kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Nassaustraat 37-41 waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 13 maart 2014, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 28 november 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 21 oktober 2011

verworpen. De deputatie heeft aan de tweede tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden, voor het (nieuw)bouwen van een clublokaal.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 2100Antwerpen, Borsbeeksesteenweg 65A en met als kadastrale omschrijving afdeling 32, sectie B, nummers. 633 A 2, 633 X, 626 F 4, 633 B 2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De eerste, de tweede en derde tussenkomende partij hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 12 april 2016, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Olivier VERHULST die *loco* advocaat Yves LOIX verschijnt voor de verzoekende partijen; mevrouw Veronique ELSEMANS die verschijnt voor de verwerende partij; advocaat Frederik EMMERECHTS die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij en advocaat Joram MAES die *loco* advocaat Reiner TIJS verschijnt voor de tweede en derde tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

- 1. Het college van burgemeester en schepenen van de stad ANTWERPEN verzoekt met een aangetekende brief van 28 april 2014 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 5 augustus 2014 de eerste tussenkomende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen. Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.
- 2. De vzw KONINKLIJKE BOREGERHOUT/GROEN-WIT KORFBAL CLUB vzw en de heer Clement LAUWERS verzoeken met een aangetekende brief van 29 april 2014 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 5 augustus 2014 de tweede en derde tussenkomende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen. Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

Op 5 augustus 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tweede tussenkomende partij bij de eerste tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "de nieuwbouw van een clublokaal".

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan 'Antwerpen', gelegen in woonuitbreidingsgebied. De percelen zijn

eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 26 maart 2008 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg 'Drakenhof', meer bepaald in een zone voor recreatiegebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De brandweer van de stad Antwerpen brengt op 26 augustus 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De stedelijke dienst cultuur, sport en jeugd/sport en recreatie adviseert gunstig op 6 september 2011.

De gemeentelijk stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 7 oktober 2011 een gunstig advies.

De eerste tussenkomende partij verleent op 21 oktober 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tweede tussenkomende partij. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

. . .

Voorliggende aanvraag omvat het bouwen van een clublokaal voor een sportvereniging.

Het perceel is gelegen in een BPA met als bestemming "recreatiezone". De recreatiezone is toegankelijk via de Gensstraat en de Borsbeeksesteenweg. Het nieuwe clublokaal voor korfbal sluit aan op een reeds geplaatste sporthal en clublokaal. De clublokaal wordt ingeplant tegen de korte zijde van de sporthal. Het grondplan volgt de bebouwbare zone.

Het nieuwe volume bestaat uit 2 bouwlagen met een plat dak. Een gedeelte van het dak van het gelijkvloers wordt aangelegd als terraszone. De specifieke ruimten voor de sport worden voorzien op het gelijkvloers. De kantine is verdeeld over de 2 bouwlagen en staan met elkaar in contact via een vide.

Het materiaalgebruik wordt afgestemd op de bestaande bebouwing, zijnde roodkleurige baksteen, een plint in blauwe hardsteen en grijskleurig aluminium buitenschrijnwerk. Naast het bouwen van een clublokaal worden ook 2 nieuwe korfbalvelden in gras aangelegd.

Het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft is gelegen aan een voldoende uitgeruste weg.

De aanvraag wijkt betreffende materialen en bouwwijze niet af van het algemeen gangbare en in de omgeving waardoor het voor vergunning in aanmerking komt ..."

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 6 december 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Het Centrum voor de toegankelijkheid van de provincie Antwerpen adviseert voorwaardelijk gunstig op 24 januari 2012.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 26 januari 2012 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen, onder voorwaarde dat de voorwaardelijke gunstige adviezen strikt gevolgd worden.

Na de hoorzitting van 30 januari 2012 beslist de verwerende partij op 2 februari 2012 om het beroep niet in te willigen en onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"

Volgens het goedgekeurd bijzonder plan van aanleg Drakenhof dd. 26 maart 2008 situeert de aanvraag zich in art. 6 recreatiezone.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met dit plan.

Art. 6.2.3 bouwstroken type 2 is van toepassing. Deze strook is bedoeld voor de oprichting van clublokalen. Er werd reeds een clublokaal gerealiseerd. Een bijkomend clublokaal wordt voorzien in deze aanvraag.

. . .

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het BPA en de bouwcode. De voorwaarden uit het advies van de brandweer en het Centrum voor Toegankelijkheid dienen strikt nageleefd te worden.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard mits de gebouwen enkel een aan sportinfrastructuur verbonden gebruik kennen.

..."

De verzoekende partijen stelden tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Met het arrest van 27 augustus 2013 (nr. A/2013/0509) in de zaak 1112/0588/A/1/0529 heeft de Raad de beslissing van de verwerende partij van 2 februari 2012 vernietigd. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen binnen de drie maanden na betekening van het arrest.

De Raad oordeelde in dit arrest als volgt:

"

Wanneer er een gedetailleerd bijzonder plan van aanleg bestaat, worden de principes van een goede ruimtelijke ordening geacht in dat plan te zijn aangegeven, voor zover dat plan de in artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° VCRO vermelde decretale aandachtspunten en criteria behandelt en regelt.

Artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° VCRO bepaalt dat de overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening beoordeeld wordt met inachtneming van onder meer de mobiliteitsimpact.

Het voor de percelen, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, geldende bijzonder plan van aanleg "Drakenhof" bevat, met betrekking tot het mobiliteitsaspect, alleen het volgende relevante voorschrift voor de betrokken zone:

"Het maximum aantal te voorzien parkeerplaatsen binnen de ganse zone bedraagt 80 eenheden."

Het bijzonder plan van aanleg bepaalt dus alleen het maximum aantal parkeerplaatsen en de verwerende partij beperkt zich in de bestreden beslissing tot de vaststelling dat er op het terrein een parking is met 50 plaatsen, hetgeen op zich inderdaad niet strijdig is met voormeld voorschrift.

De verwerende partij kan zich echter niet beperken tot het louter verwijzen naar de overeenstemming met het BPA om de bestreden vergunning te verlenen, want dit volstaat niet als beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening, meer bepaald de mobiliteitsimpact.

De verzoekende partijen hebben de mobiliteitsproblematiek al aangekaart in hun administratief beroepsverzoekschrift, zodat de verwerende partij daar dan ook extra aandacht aan had moeten besteden.

De verwerende partij onderzoekt in de bestreden beslissing niet of de door haar vergunde bouw van een nieuw clublokaal mobiliteitsproblemen zal teweegbrengen, en dus niet of de aanvraag in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening.

De Raad oordeelt dan ook dat de verwerende partij met de bestreden beslissing artikel 4.3.1, §2, 3° VCRO schendt.

..."

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn eensluidend verslag van 21 november 2013 opnieuw om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder de voorwaarde dat de adviezen strikt worden nageleefd.

Na de hoorzitting van 26 november 2013 beslist de verwerende partij op 28 november 2013 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"

Volgens het goedgekeurd bijzonder plan van aanleg Drakenhof dd. 26 maart 2008 situeert de aanvraag zich in art. 6 recreatiezone.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met dit plan.

Art. 6.2.3 bouwstroken type 2 is van toepassing. Deze strook Is bedoeld voor de oprichting van clublokalen. Er werd reeds een clublokaal gerealiseerd. Een bijkomend clublokaal wordt voorzien in deze aanvraag.

 $(\ldots)$

De aanvraag voldoet aan de regelgeving van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening 'bouwcode'.

(...

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag voldoet aan de voorschriften van het geldende BPA die geacht worden de criteria van de goede ruimtelijke ordening weer te geven. Een BPA bepaalt immers de goede aanleg van plaats.

De aanvraag is bijgevolg functioneel inpasbaar In de omgeving. Ook de voorgestelde volumes, afmetingen en gebruikte materialen zijn door de overeenstemming met het BPA, verenigbaar met de omgeving.

Beroeper stelt dat de huidige functies de draagkracht van het terrein overschrijden en haalt meerdere hinderaspecten aan, waaronder bijkomende geluidshinder, bijkomende

verkeershinder en bijkomende parkeerhinder. Ze worden opgeworpen als nadelen die de bestreden beslissing zullen veroorzaken.

Allereerst dient te worden benadrukt dat de korfbalclub Koninklijke Borgerhout/Groen-Wit, die een nieuw clublokaal wenst te bouwen, reeds 44 jaar actief op het terrein van de aanvraag. De club werd opgericht in 1966 en het huidige clublokaal is reeds in gebruik sinds 1969. Uit geen enkele van de dossierstukken blijkt dat er zich sinds de oprichting van de betreffende club problemen hebben voorgedaan zoals geluidshinder, verkeershinder en parkeerhinder die het rechtstreekse gevolg zijn van de activiteiten van korfbalclub Koninklijke Borgerhout/Groen-Wit.

Dat er nooit sprake is geweest van parkeerhinder of verkeershinder die het rechtstreekse gevolg is van de aanwezigheid van korfbalclub Koninklijke Borgerhout/Groen-Wit, komt omdat de activiteiten van de club zowel in de tijd als In de ruimte evenwichtig worden verspreid. Enerzijds beschikt de club over 2 locaties voor het organiseren van trainingen en wedstrijden. Het korfbalveld op het terrein van de aanvraag wordt enkel gebruikt voor de outdoor-veldcompetitie. Voor de indoorcompetitie maakt de club gebruik van het sportcentrum Plantin Moretus in Borgerhout. De club maakt met andere woorden geen gebruik van de sporthal van club Boeckenberg.

Anderzijds vinden de trainingen en wedstrijden van de verschillende ploegen van de club tijdens die outdoor-veldcompetitie plaats op verschillende dagen en tijdstippen. De veldcompetitie vindt plaats van half maart tot eind mei en van midden augustus tot eind oktober. De trainingen gaan door op dinsdagavond, woensdagavond, donderdagavond en vrijdagavond. Er trainen maximaal 2 ploegen per avond. De trainingen beginnen ten vroegste om 17u (op woensdagavond) en eindigen ten laatste om 21u4S (op dinsdag en donderdag). De wedstrijden vinden verspreid plaats op zaterdag en zondag. Elke ploeg speelt afwisselend een uitwedstrijd- en een thuiswedstrijd. De wedstrijden beginnen ten vroegste om 9u30 en eindigen ten laatste om 16u30. Vanaf november tot half maart wordt het clubhuis gemiddeld 1 keer per weekend geopend.

Door deze spreiding van de activiteiten in de tijd en in de ruimte wordt ook de parkeerbehoefte van de club steeds in tijd en ruimte gespreid. Dit verklaart waarom zich ook vóór de aanleg van de nieuwe parking ter hoogte van de Grensstraat (50 parkeerplaatsen) nooit problemen met betrekking tot geluidshinder, verkeershinder en parkeerhinder hebben voorgedaan.

De activiteiten van korfbalclub Koninklijke Borgerhout/Groen-Wit hebben steeds losgestaan van de overige activiteiten in de omgeving. De club beschikt over een eigen veld, een eigen lokaal, een eigen toegang aan de Borsbeeksesteenweg en voldoende parkeergelegenheden ter hoogte van de toegangsweg tot de club aan de Borsbeeksesteenweg.

Hier kan aan worden toegevoegd dat de korfbalclub Koninklijke Borgerhout/Groen-Wit een lokaal verankerde sportclub is, met heel wat leden uit de omgeving. Hiervan zullen er een aantal met de auto komen maar diverse leden zullen ook met de fiets komen. Het clubterrein is overigens goed ontsloten via fiets- en wandelpaden en ook met het openbaar vervoer goed bereikbaar. Behalve een spreiding in de tijd en in de ruimte, is er dus ook sprake van een spreiding met betrekking tot de vervoersmodi die worden gebruikt door de leden van de club.

<u>Vervolgens</u> dient te worden benadrukt dat het nieuwe clublokaal, voorwerp van voorliggende aanvraag, niets zal wijzigen aan de omvang en de werking van de club en aan de omvang van de rechtstreeks aan de club verbonden activiteiten. Integendeel, de bestaande impact op de mobiliteit zal zelfs afnemen.

De aanvraag voorziet de afbraak van het bestaande clublokaal en het oprichten van een nieuw clublokaal, dat wordt ingeplant tegen de muur van de sporthal Boeckenberg. Het betreft een In de ruimte zeer beperkte verplaatsing van het clublokaal. Net zoals het bestaande clublokaal, wordt het nieuwe clublokaal op ruime afstand van de omliggende woningen ingeplant. De hoofdtoegang van het nieuwe clublokaal blijft behouden aan de Borsbeeksesteenweg.

Hoewel het nieuwe clublokaal groter is dan het bestaande clublokaal, zal het ledenaantal ongewijzigd blijven. Het ledenaantal wordt op basis van de meest huidige gegevens geschat op 260 à 270. De oprichting van het nieuwe clublokaal is niet gericht op een toename van het aantal leden en een groei van de club. Het is gericht op het realisering van een meer hedendaags clublokaal, met een betere uitrustig, waarvan de inrichting en de functies zijn afgestemd op de behoefte van de huidige club, zijnde een hedendaagse sportvereniging.

In tegenstelling tot het bestaande clublokaal, dat nu ook wordt gebruikt voor andere activiteiten (fotoclub, dartclub, ...) zal het nieuwe clublokaal enkel worden gebruikt als kleedkamer, bergruimte voor materiaal, kantine en voor rechtstreeks aan de club verbonden activiteiten (vergaderingen, ledenavond, ...)

Het BPA werd opgemaakt in functie van de korfbalploegen. Het is daarom niet wenselijk dat het nieuwe clublokaal wordt gebruikt voor andere niet aan de club verbonden activiteiten, die overlast zouden kunnen veroorzaken. Om die reden wordt als uitdrukkelijke voorwaarde opgelegd dat het gebouw enkel een gebruik kent ter ondersteuning van de sportinfrastructuur. Vanuit deze invalshoek kan zelfs gesteld worden dat het aantal activiteiten op het terrein zullen afnemen en dat de impact op de bestaande impact op de mobiliteit zal afnemen.

<u>Ten derde</u> dient te worden opgemerkt dat de club nu reeds beschikt over meer parkeergelegenheden dan in het verleden en dat het aantal parkeergelegenheden in de nabije toekomst nog zal toenemen.

Op 3 juni 2009 werd aan de stad Antwerpen een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de inplanting van 134 volkstuintjes, de herinrichting van de sportzone en de aanleg van 2 parkings met respectievelijk 50 en 32 parkeerplaatsen. De stad Antwerpen is gestart met de uitvoering van de vergunde werkzaamheden. De volkstuintjes zijn ingeplant, de sportzone is ingericht en de parkeerplaats met 50 parkeerplaatsen, bereikbaar van de Grensstraat, werd reeds gerealiseerd. Het betreft een gegroepeerde parking ten oosten van het clublokaal. Deze parkeerplaats werd aangelegd in functie van de 2 korfbalclubs in het gebied en de sporthal.

Dat de korfbalclub sinds kort nu ook bijkomend gebruik kan maken van deze vergunde parkeerplaats kan alleen maar als positief worden onthaald. De vergunning voor beide parkeerplaatsen werd immers verleend met als doelstelling om het parkeren in functie van de activiteiten in het gebied te groeperen langs de 2 invalswegen (Grensstraat en Borsbeeksesteenweg) van het gebied.

Hierbij dienst ook benadrukt te worden dat de korfbalclub reeds nu - functionerend in het bestaande clublokaal - reeds gebruik van deze parkeerplaats. De bouw van een nieuw clublokaal zal hier niets aan veranderen. Zoals hierboven toegelicht, zorgt de aanvraag niet voor meer parkeerhinder of verkeershinder, dus ook niet op deze reeds gerealiseerde parkeerplaats. Het aantal leden van de club zal immers niet toenemen en ook het aantal activiteiten stijgt niet.

Bovendien zal de korfbalclub in de nabije toekomst beschikken over een tweede parkeerplaats, ten zuiden van het nieuwe clublokaal. Het betreft de hierboven genoemde parking met 32 parkeerplaatsen, bereikbaar vanaf de Borsbeeksesteenweg, ter hoogte van de toegangsweg tot de korfbalclub.

Omdat het huidige clublokaal van korfbalclub Koninklijke Borgerhout/Groen-Wit deels In de zone voor deze tweede parkeerplaats ligt, kan pas worden gestart met de aanleg van deze parkeerplaats nadat het nieuwe clublokaal is gerealiseerd.

<u>Tenslotte</u> dient nogmaals te worden beklemtoond dat de bestaande impact op de mobiliteit niet zal wijzigen door de bouw van een nieuw clublokaal, gelet op het feit dat het aantal leden niet zal toenemen en het aantal activiteiten niet zal toenemen. Bij voortzetting van de huidige vergunde clubactiviteiten in het bestaande clublokaal, zal de club, zoals nu reeds het geval is, gebruik blijven maken van de bestaande parkeergelegenheden ter hoogte van de toegangsweg tot de korfbalclub aan de Borsbeeksesteenweg en van de reeds gerealiseerde parking ter hoogte van de Grensstraat.

Het verlenen van de vergunning heeft als gevolg dat de sportieve activiteiten van de club zullen plaatsvinden in een nieuw (beter uitgerust) clublokaal. Omdat het bestaande clublokaal dan wordt afgebroken, kan worden gestart met de aanleg van de tweede parkeerplaats. Hierdoor zal het aantal parkeergelegenheden ter hoogte van de Borsbeeksesteenweg toenemen ten opzichte van de bestaande toestand en worden er bijkomende parkeergelegenheden gegroepeerd langs de toegangsweg van het clubterrein. Dit kan enkel worden beschouwd als een gunstige evolutie.

Gelet op het bovenstaande wordt geconcludeerd dat het nieuwe clublokaal op de voorgestelde locatie geen mobiliteitsproblemen zal teweegbrengen en dat de aanvraag geen bijkomende hinder zal veroorzaken voor de onmiddellijke omgeving.

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen waaronder meer bepaald de voorschriften van het BPA en de bouwcode.

<u>De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard</u> mits het nieuwe clublokaal enkel een aan sportinfrastructuur verbonden gebruik kent.

De voorwaarden uit het advies van de brandweer en het Centrum voor Toegankelijkheid dienen strikt nageleefd te worden.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig werd ingesteld. Er worden op dit punt geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1. De verzoekende partijen omschrijven het belang waarover zij menen te beschikken als volgt:

"

Overeenkomstig artikel 4.8.16, §1, 3° VCRO kan beroep aangetekend worden door elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunnings-, validerings-, of registratiebeslissing.

Verzoekende partijen zijn eigenaar en bewoner van de woning die gelegen is in de onmiddellijke omgeving van het perceel van de aanvraag.

Verzoekers ondervinden aanzienlijke hinder van de verschillende activiteiten, waaronder korfbal, die nu reeds georganiseerd worden op de terreinen en in de bestaande clubhal op het terrein. Zo worden zij zowel overdag, ten gevolge van allerlei activiteiten die geen verband houden van allerlei activiteiten die geen verband houden met deze sportactiviteiten, geconfronteerd met geluidshinder, parkeerhinder,... Verzoekers verwijzen hiervoor onder meer naar het proces-verbaal van verhoor van 24 oktober 2011 met bijlagen en naar de briefwisseling i.v.m. klachten.

Bovendien voorziet het BPA 'Drakenhof' twee toegangswegen tot het binnengebied waarin de recreatiezone gelegen is. Eén van deze toegangswegen mondt uit in de Grensstraat, dit is de straat waar verzoekende partijen woonachtig zijn. Verzoekende partijen zullen bijkomende hinder ondervinden van het toenemende gebruik van deze weg.

De oprichting van een bijkomend clublokaal, dat wordt aangevraagd voor een tweede korfbalvereniging op dit terrein, zal deze geluidshinder, verkeershinder en parkeerhinder alleen nog maar doen toenemen.

De vergunning zal zonder twijfel een aanzienlijke bijkomende verstorende impact hebben op de het leefklimaat van verzoekers.

Het nadeel dat verzoekers zullen ondervinden door de oprichting van de bestreden vergunning kan geenszins worden voorgehouden als inherent aan de bepalingen van het BPA Drakenhof.

De Raad van State stelde namelijk in een arrest van 20 oktober 2010 het volgende:

"(...) Noch uit de gewestplanbestemming woongebied, <u>noch uit het BPA kan een onvoorwaardelijk recht geput worden om woningen of gebouwen zoals toegelaten bij dit BPA op te richten.</u> Wanneer een perceel is gelegen in een woongebied of in een BPA dat bebouwing mogelijk maakt, vloeit daar niet als zodanig uit voort

dat dit perceel is bestemd voor bewoning en dat de eigenaar hoe dan ook kan verkavelen en bouwen, laat staan dat hij <u>aanspraak zou kunnen maken ook de wijze van bebouwing zoals het BPA mogelijk maakt.(...)"</u>

Voormelde rechtspraak toonde aan dat een BPA geen onvoorwaardelijk recht verleent om gebouwen op te richten zoals voorzien door dit BPA. Ook in casu vloeit hieruit voort dat de uitbreiding van het sportcomplex zoals voorzien in het BPA Drakenhof weldegelijk in concreto dient beoordeeld te worden.

Het nadeel dat verzoekers zullen ondervinden uit de oprichting van de bestreden vergunning, is dan ook het gevolg van het bestreden besluit zelf. Het causaal verband tussen de bestreden beslissing en het opgeworpen belang is hierdoor voldoende aangetoond.

Bovendien werd het belang van de verzoekers als beroepende partij in de procedure bij de deputatie aanvaard.

..

In onderhavig verzoekschrift worden meerdere hinderaspecten uitgewerkt. Zo worden zowel de geluidshinder, verkeershinder en parkeerhinder opgeworpen als nadelen die de bestreden beslissing voor hen zullen veroorzaken. Een uitbreiding van de reeds overdadige activiteiten op het betreffende terrein ten gevolge van het bestreden besluit zal wel degelijk meer hinder veroorzaken voor verzoekers.

..

Uw Raad oordeelde eerder dat de mogelijkheid tot hinder voldoende is om een belang aan te tonen:

"(...)"

Eveneens stelde Uw Raad in haar rechtspraak dat hinderaspecten zoals geluidshinder, verkeershinder, parkeerhinder, ... door het oprichten en/of uitbreiden van een sportcomplex wel degelijk een belang bij Uw Raad kunnen verantwoorden. In een arrest van 19 juni 2012 stelde Uw Raad het volgende:

In het arrest van 27 augustus 2013 tussen de partijen en over dezelfde inrichting oordeelde Uw Raad in volgende zin aangaande het belang van verzoekers:

"De Raad oordeelt dat het nabuurschap op zich niet zonder meer kan volstaan om de verzoekende partijen het rechtens vereiste belang te verschaffen om bij de Raad beroep in te stellen.

De verzoekende partijen maken wel voldoende aannemelijk dat zij hinder of nadelen kunnen ondervinden als gevolg van de bestreden vergunningsbeslissing, meer bepaald het toenemend gebruik van de weg en de toename van geluids-, verkeers- en parkeerhinder.

De verzoekende partijen kunnen zich, voor hun belang om bij de Raad beroep in te stellen, beroepen op toenemende hinder door de bouw van een bijkomend clublokaal van een sportvereniging, ook al bestaat er al een clublokaal en is er al hinder aanwezig.

Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist niet dat de door de verzoekende partijen ingeroepen hinder en nadelen direct voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. De hinder, die voortvloeit uit het gebruik of de exploitatie van het door de bestreden beslissing vergunde clublokaal, kan minstens

beschouwd worden als onrechtstreekse hinder en nadelen als gevolg van de bestreden vergunningsbeslissing, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, en niet louter als hinder die voortvloeit uit het BPA en de eventuele uitbatings- en/of milieuvergunning, zoals de tussenkomende partij stelt.

De verzoekende partijen tonen voldoende aan dat er een causaal verband bestaat met de realisatie van de door de bestreden beslissing vergunde werken.

De door de verzoekende partijen opgesomde mogelijke hinder en nadelen zijn voldoende persoonlijk, direct en actueel. Zij beschikken dan ook over het rechtens vereiste belang, zoals bepaald in artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 3° VCRO, om bij de Raad beroep in te stellen."

Het belang van verzoekende partijen voor de aanvechting van de bestreden beslissing werd aldus uitdrukkelijk erkend door Uw Raad.

..."

- 2. De verwerende partij werpt geen exceptie op met betrekking tot het belang van de verzoekende partijen.
- 3. De eerste tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partijen. Voor de toelichting van deze exceptie verwijst zij naar wat zij heeft uiteengezet in het kader van de eerste vordering tot vernietiging bij de Raad die leidde tot het arrest met van 27 augustus 2013 (nr. A/2013/0509) in de zaak 1112/0588/A/1/0529. Zij voegt hier nog aan toe:

"...

De tussenkomende partij CBS ANTWERPEN is er zich van bewust dat deze exceptie werd verworpen in de eerdere arrest nr. A/2013/0509 van 27 augustus 2013 van de RvVB. Volgens uw Raad hadden de verzoekende partijen wel degelijk het rechtens vereiste belang om beroep in te stellen, gelet op:

- '...het toenemend gebruik van de weg en de toename van clublokaal van een sportvereniging, ook al bestaat er al een clublokaal en is er al hinder aanwezig...
- de '...toenemende hinder door de bouw van een bijkomend clublokaal van een sportvereniging, ook al bestaat er al een clublokaal en is er al hinder aanwezig..."

De tussenkomende partij wijst er nogmaals op dat

- het loutere nabuurschap op zich niet voldoende is om het rechtens vereiste belang te verantwoorden.
  - Integendeel: het ingeroepen nadeel moet voldoende worden geconcretiseerd ....
- er is in onderhavige zaak geen sprake van een bijkomend clublokaal, noch van enig toenemend gebruik van de weg.
  - Het gaat integendeel om de afbraak van een reeds bestaand, doch aftands clublokaal en om het bouwen van een nieuw eigentijds clublokaal, dat met andere woorden het oude clublokaal vervangt – en dus niets meer –
  - Waar en hoe is er dan sprake van enige 'toename van geluids-, parkeer- en verkeershinder'?

- de verzoekende partijen zelf hun belang en de zgz. door hen geleden hinder op geen enkele wijze concreet maken.

De verzoekende partijen gewagen enkel zeer vaag van '...de uitbreiding van activiteiten...', wat zij echter op geen enkele wijze hard maken en wat ook verkeerd is, nu er helemaal geen sprake is van een uitbreiding van activiteiten.

Zie het randnr. 39 op pag. 13 van het verzoekschrift.

Verder houden zij het, in hetzelfde randnummer, al even vaag bij de '...verwachtte geluidshinder, parkeerhinder en verkeershinder...', zonder hiervan maar ook het minste bewijs te leveren.

..."

4.

De tweede en de derde tussenkomende partij betwisten eveneens het belang van de verzoekende partijen. Zij motiveren de exceptie als volgt:

"

De Koninklijke Borgerhout/Groen-Wit korfbalclub heeft in het verleden nooit problemen gehad met de buren. Van de verzoekende partijen is er nooit eerder een klacht geweest. Er bestaat een goede verstandhouding met de buren. Plots menen zij geconfronteerd te worden met allerlei hinderaspecten.

Vanuit stedenbouwkundig oogpunt vormt deze club en het nieuwe lokaal (ter vervanging van het oude) geen enkel probleem. De club is hier altijd geweest en zal hier ook steeds blijven.

Van enig nadeel in hoofde van verzoekende partijen is alleszins geen sprake. In de eerste plaats omdat er geen of minstens onvoldoende causaal verband bestaat tussen de aanvraag en het voorgehouden belang van de verzoekende partijen. Het rechtstreekse karakter van het belang heeft betrekking op de relatie die dient te bestaan tussen het nadeel en de bestreden beslissing. Het houdt in dat er een direct of rechtstreeks causaal verband moet vaststaan tussen beiden. In casu is dergelijk causaal verband geenszins aanwezig.

Immers eventuele nadelen vloeien uitsluitend voort uit het BPA Drakenhof. De oprichting van het clublokaal is qua locatie en qua omvang/gabarit én ingeschreven én bepaald in het BPA Drakenhof. Tegen dit BPA werd door verzoekende partijen nooit beroep ingesteld. Dit BPA is dan ook definitief geworden en heeft bijgevolg verordenende kracht. De aanvraag zoals ze thans voorligt is dan ook enkel een uitwerking daarvan. De oorsprong van het voorgehouden nadeel ligt dus niet in de aanvraag, doch in het niet bestreden BPA Drakenhof.

Op het vergunningsplan kan worden gezien dat de Koninklijke Borgerhout/Groen- Wit korfbalclub het verste gelegen is van de beroepende partijen, zowel het veld als het clublokaal. Deze club heeft een toegang aan de Borsbeeksesteenweg, hetgeen aan de andere kant van het binnengebied is (en dus niet hinderlijk voor de verzoekende partijen).

Het geplande clublokaal is ook zodanig ingeplant dat er tussen het clublokaal en de woning van de verzoekende partijen nog de sporthal en het clublokaal Boeckenberg gelegen zijn. Tussen het geplande clublokaal en de woning van de verzoekende partij is er dus een barrière, die eventuele hinder (die er evenwel niet is) van de club teniet doet. Verzoekende partijen ondervinden ook geen last van de Koninklijke Borgerhout/Groen – Wit korfbalclub. Dit is ook logisch, aangezien deze club kleiner is (qua aantal en qua

activiteiten) dan de club Boeckenberg. De club is ook verder af gelegen van de woning en van de verzoekende partijen en zij wordt tevens ook bereikt langs een andere kant van het gebied. Het loutere feit dat dit clublokaal nu vernieuwd wordt toont alleszins niet en minstens niet afdoende aan dat er "bijkomende" hinder zal ontstaan. Dit is geenszins het geval.

V.1.2 De nietigverklaring van de bestreden beslissing verschaft geen enkel voordeel aan de verzoekende partijen

Zelfs indien de bestreden beslissing een nadeel zou opleveren voor de verzoekende partijen (quod non), dan verschaft de vernietiging van de bestreden beslissing geenszins enig voordeel aan de verzoekende partijen. Indien de bestreden beslissing vernietigd zou worden, dan nog blijft het zo dat er volgens het BPA Drakenhof op die plaats een voorzien moet worden voor de korfbalclub. Het is niet zo dat hier iets anders kan gebouwd worden. Tevens betekent het weigeren van de vergunning niet dat er minder hinder zal bestaan voor verzoekende partijen.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

In het arrest van 27 augustus 2013 (nr. A/2013/0509), dat werd vermeld in de feitenuiteenzetting, werd omtrent het belang van de verzoekende partijen geoordeeld als volgt:

"

De Raad oordeelt dat het nabuurschap op zich niet zonder meer kan volstaan om de verzoekende partijen het rechtens vereiste belang te verschaffen om bij de Raad beroep in te stellen.

De verzoekende partijen maken wel voldoende aannemelijk dat zij hinder of nadelen kunnen ondervinden als gevolg van de bestreden vergunningsbeslissing, meer bepaald het toenemend gebruik van de weg en de toename van geluids-, verkeers- en parkeerhinder.

De verzoekende partijen kunnen zich, voor hun belang om bij de Raad beroep in te stellen, beroepen op toenemende hinder door de bouw van een bijkomend clublokaal van een sportvereniging, ook al bestaat er al een clublokaal en is er al hinder aanwezig.

Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist niet dat de door de verzoekende partijen ingeroepen hinder en nadelen direct voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. De hinder, die voortvloeit uit het gebruik of de exploitatie van het door de bestreden beslissing vergunde clublokaal, kan minstens beschouwd worden als onrechtstreekse hinder en nadelen als gevolg van de bestreden vergunningsbeslissing, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, en niet louter als hinder die voortvloeit uit het BPA en de eventuele uitbatings- en/of milieuvergunning, zoals de tussenkomende partij stelt.

De verzoekende partijen tonen voldoende aan dat er een causaal verband bestaat met de realisatie van de door de bestreden beslissing vergunde werken. De door de verzoekende partijen opgesomde mogelijke hinder en nadelen zijn voldoende persoonlijk, direct en actueel. Zij beschikken dan ook over het rechtens vereiste belang, zoals bepaald in artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 3° VCRO, om bij de Raad beroep in te stellen

..."

2.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen hun belang bij het voorliggende beroep op een quasi gelijkaardige wijze uiteenzetten als in het dossier dat aanleiding gaf tot het arrest van 27 augustus 2013 (nr. A/2013/0509). In zoverre de thans bestreden beslissing eenzelfde voorwerp heeft, dit wil zeggen de bouw van een clublokaal ten behoeve van de derde tussenkomende partij ter vervanging van het bestaande, als het geciteerde arrest dan mag dit niet verbazen.

Het staat de eerste tussenkomende partij vanzelfsprekend vrij het belang van de verzoekende partijen andermaal te betwisten. In zoverre de tussenkomende partij hiertoe in essentie evenwel enkel de naar aanleiding van de vorige procedure geformuleerde exceptie herhaalt, dan kan zij dit niet doen zonder in te gaan tegen het gezag en de kracht van gewijsde van het arrest van 27 augustus 2013 (nr. A/2013/0509). De Raad ziet dan ook geen reden om louter op basis van het herhalen van een in een vorige procedure opgeworpen exceptie anders te oordelen.

3.1.

Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon, die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing, een beroep kan instellen bij de Raad. Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Het volstaat dat de verzoekende partijen het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende aannemelijk maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet omschrijven en tegelijk zullen de verzoekende partijen dienen aan te tonen dat er rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de bestreden beslissing en de hinder of de nadelen die zij ondergaan of dreigen te ondergaan.

In voorkomend geval zullen de verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang bij hun vordering. Of de verzoekende partijen daadwerkelijk getuigen van het vereiste belang, mag dan ook niet overdreven restrictief of formalistisch worden beoordeeld.

3.2.

Anders dan de tweede en derde tussenkomende partij voorhouden, kan uit de omstandigheid dat de verzoekende partijen in het verleden nooit klachten hebben ingediend, niet afgeleid worden dat zij daarom geen belang zouden hebben bij het voorliggende beroep. In dezelfde zin moet opgemerkt worden dat de tweede en de derde tussenkomende partij onterecht aannemen dat er een direct causaal verband met de realisatie van de bestreden beslissing dient te bestaan. Zij geven in die zin een al te enge interpretatie aan artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO.

Laat staan dat de door de verzoekende partijen ingeroepen hinder en nadelen hun oorsprong uitsluitend zouden vinden in het BPA 'Drakenhof' waarvan de bestreden beslissing niet meer dan de onvermijdelijke uitvoering is. De tweede en de derde tussenkomende partij gaan dan ook te ver wanneer zij finaal opperen dat de verzoekende partijen in wezen geen enkel voordeel zouden kunnen halen uit de gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing omdat uit het BPA 'Drakenhof' zonder meer zou volgen dat er een (nieuw) clublokaal komt.

3.3.

De Raad is evenwel van oordeel dat het in hoofde van de verzoekende partijen op zich niet onredelijk is aan te nemen dat een nieuw (en groter) clublokaal, onverminderd het gegeven dat de verwerende partij en de tussenkomende partijen zulks tegenspreken, toch aanleiding zal geven tot een uitbreiding van de hinder die zij thans ervaren. Of dit ook daadwerkelijk het geval zal zijn, is niet vereist om de verzoekende partijen een belang bij hun vordering te verschaffen. De ingeroepen

hinder en nadelen dienen voldoende concreet en waarschijnlijk te zijn en zulks is naar het oordeel van de Raad het geval.

De excepties van de tussenkomende partijen dienen aldus verworpen te worden.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roepen de verzoekende partijen de schendingen in van de artikelen 2 en 4, lid 2 en 3 van de Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectenbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, zoals gewijzigd bij Richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003, gelezen in samenhang met de bijlagen I en II van deze Richtlijn, artikel 4 van het EU-verdrag en artikel 260 van het Verdrag betreffende werking van de EU, artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het motiveringsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen motiveren dit middel als volgt:

...

A. ALGEMEEN: OMTRENT DE MER-PLICHT

(...)

B. TOEPASSING IN CASU

Ook in casu had verwerende partij een beoordeling van de milieu-effecten van het aangevraagde moeten doorgeven. Zij had moeten nagaan of er een MER-rapport noodzakelijk was of niet.

De aangevraagde stedenbouwkundige vergunning strekt tot afbraak en nieuwbouw van een clublokaal van 1 en 2 bouwlagen onder plat dak ter ondersteuning van clubactiviteiten, als kleedkamer, bergruimte voor materiaal en kantine. Dit is een stadsontwikkelingsproject zoals expliciet vermeld in artikel 10 van bijlage II bij de voormelde EG-richtlijn. De vermelding in deze bijlage volstaat om aan de vergunningsverlenende overheid de verplichting opgelegd in artikel 4 van de Richtlijn op te leggen om een beoordeling van de milieu-effecten door te voeren.

De stadsontwikkelingsprojecten werden voorts opgenomen in artikel 10b van bijlage II bij het MER-besluit van 2004. De Europese Commissie geeft aan het begrip 'stadsontwikkelingsprojecten' een erg ruime opvatting. In de interpretatieleidraad bij richtlijn 85/337/EEG wordt aangegeven dat het onder meer gaat om alle mogelijke infrastructuurprojecten zoals huisvestingsprojecten, ziekenhuizen, universiteiten, sportstadia, bioscopen en theaterzalen en alle mogelijke infrastructuurprojecten die betrekking hebben op stadsontwikkeling. Voornoemde opsomming is niet beperkend. Het toepassingsgebied van rubriek 10 b) van bijlage II en III dient als volgt geïnterpreteerd te worden:

'bouw en exploitatie van projecten met gelijkaardige kenmerken als winkelcentra en parkeerterreinen, die stedelijk van aard zijn en een gelijkaardig type van milieu-impact veroorzaken'

Mogelijke milieueffecten. volgens de die Guidance typerend zijn voor 'stadsontwikkelingsprojecten', zijn onder meer: geluids- en verkeershinder tijdens bouwfase. verkeersgeneratie tijdens exploitatiefase, alsook ruimtegebruik, infiltratievermindering en visuele impact.

Nu ingevolge de Europese rechtspraak terzake evenwel de grenswaarden vermeld in deze bijlage II van het Besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage, niet meer gehanteerd mogen worden, dient te worden aangenomen dat ook deze aanvraag als een stadsontwikkelingsproject dient te worden beschouwd en derhalve aan een MER-toets onderworpen dienen te worden. Zulks had met andere woorden ook in casu moeten gebeuren. Van zodra een aanvraag bovenstaande opsomming van mogelijke effecten op het milieu kan genereren, wat in casu het geval is, dient de betreffende aanvraag de MER-regelgeving dan ook te volgen.

In casu kan niet ontkend worden dat de bouw en exploitatie van een clubhuis voor korfbalactiviteiten met een kantine gelijkaardige kenmerken vertoont als winkelcentra, theaterzalen, bioscopen en parkeerterreinen, stedelijk van aard is, geluids- en verkeershinder veroorzaakt tijdens zowel de bouwfase als de exploitatiefase alsook effecten op het ruimtegebruik, infiltratievermindering en visuele impact tot gevolg heeft.

Minstens dient de verwerende partij zich ervan te vergewissen dat de aanvraag geen dergelijke milieu-effecten genereert.

Wanneer evenwel de bestreden beslissing ter hand genomen wordt, blijkt zeer duidelijk dat met geen woord gerept wordt over de mogelijke milieu-effecten van het aangevraagde. Dienaangaande wordt niets overwogen.

Bij gebreke aan enige afweging op het vlak van de mogelijke milieu-effecten van het aangevraagde, is manifest sprake van een schending van de artikelen 2 en 4, leden 2 en 3 van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, zoals gewijzigd bij Richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003, gelezen in samenhang met de bijlagen II en III bij de Project-MER Richtlijn, en van een schending van artikel 4 van het EU-Verdrag en artikel 260 van het Verdrag betreffende de werking van de EU.

(...) In de bestreden beslissing zelf diende de argumentatie opgenomen te worden over de betreffende aspecten van de mogelijke milieu-effecten. Minstens diende de verwerende partij te melden om welke redenen zij van oordeel was dat hierover geen beoordeling nodig was. Aangezien enige motivering hieromtrent nergens terug te vinden is in de bestreden beslissing, schendt het bestreden besluit de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet en moet het bestreden besluit worden vernietigd.

..."

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

"

In de eerste plaats is dit middel onontvankelijk. Verzoekende partij heeft immers geen belang bij dit middel.

Zowel de Raad, als de Raad van State, vereisen in hun vaste rechtspraak dat een verzoekende partij niet alleen een belang aantoont bij het indienen van een verzoekschrift, maar ook dat men een belang dient aan te tonen bij het opwerpen van een middel. Het is vaste rechtspraak dat een verzoekende partij slechts belang kan hebben bij een middel, in zoverre een eventuele vernietiging op grond van dit middel, hem of haar enig voordeel kan bezorgen.

Er wordt door verzoekende partij geenszins aangetoond hoe zij hierdoor belangenschade leidt, noch hoe een vernietiging op grond van dit middel tot een andere beoordeling zou leiden.

De eventuele opmaak van een MER-rapport – quod non – werd door de verzoekende partij bij de eerdere vernietigingsprocedure niet gecontesteerd.

Ook werd dit niet opgeworpen in het administratief beroepschrift van 6 december 2011 (stuk 6). Dit werd ook niet opgeworpen in de nota ter toelichting van het beroep bij de deputatie na vernietiging door de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 20 november 2013. (stuk 16).

. .

Verzoekende partij kan echter in geen geval bijkomende argumenten opwerpen nu deze problematiek reeds ten tijde van het beroepschrift, in navolging van het arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2011 kon worden opgeworpen.

Het betreft m.a.w. geen nieuw informatie die niet gekend kon zijn op het ogenblik van het indienen van het beroepschrift, het eerste inleidend verzoek tot nietigverklaring of de nota ter toelichting van het beroep bij de deputatie.

Deze zienswijze wordt bevestigd door de memorie van toelichting (stuk 2011, 2008-2009, nr. 1):

'In hoofde van personen die tegen de bestreden beslissing reeds een administratief beroep bij de bestendige deputatie hebben ingesteld, geldt dat zij in hun verzoekschrift geen gegevens, bewijsmiddelen of beroepsgronden kunnen aanvoeren betreffende onderdelen of hinderaspecten die zij niet in het administratief beroep hebben betrokken. (...)'

Uit de memorie van toelichting blijkt dat een verzoekende partij in haar verzoekschrift bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen geen gegevens, bewijsmiddelen of beroepsgronden kan aanvoeren betreffende onderdelen of hinderaspecten die zij niet in haar administratief beroep heeft betrokken.

Gelet op het feit dat het vernietigingsarrest van het Hof van Justitie dateert van voor de indiening van het administratief beroep en voor hun later ingediende nota ter toelichting van het beroep bij de deputatie na vernietiging door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, was verzoekende partij in staat om het eventueel noodzakelijk zijn van een MER-rapport reeds in deze fase op te werpen. Verzoekende partij heeft echter nagelaten dit te doen. Het past dan ook niet om het eventueel ontbreken van een MER-rapport alsnog in de fase van het jurisdictioneel beroep op te werpen. Er moet dan ook besloten worden tot onontvankelijkheid van het eerste middel.

Daarnaast moet vastgesteld worden dat de aanvraag geenszins betrekking heeft op een stadsontwikkelingsproject. Een project kan beschouwd worden als een

stadsontwikkelingsproject wanneer het betrekking heeft op de bouw van winkelcentra en parkeerterreinen of wanneer het gelijkaardige effecten genereert als bouw van winkelcentra en parkeerterreinen, door haar omvang, aard of ligging.

In casu heeft de aanvraag op geen van voorgaande inrichtingen betrekking. ... De aanvraag heeft ook geen 'stedelijke impact'. Ook gaat het hier niet om de bouw van een sportstadium.

De aanvraag betreft het nieuwbouwen van een kleinschalig clublokaal van één en twee bouwlagen onder plat dak voor de club Borgerhout/Groen-Wit. ... Uit de omschrijving van de aanvraag, blijkt dat deze helemaal niet gelijk te stellen is aan een sportstadium, noch aan enig ander stadsontwikkelingsproject.

Gezien de aanvraag geen betrekking heeft op een stadsontwikkelingsproject, moest de aanvraag bijgevolg niet onderworpen worden aan een screening.

In ondergeschikte orde, mocht Uw Raad toch van oordeel zijn dat de aanvraag betrekking heeft op een stadsontwikkelingsproject-quod non- zal er bij de screening rekening moeten worden gehouden met de criteria van bijlage II bij het decreet van het Vlaams Parlement van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM) onder andere:

. . .

Uit de bestreden beslissing blijkt weliswaar dat met al deze voorgaande criteria – hoewel geenszins vereist- rekening werd gehouden.

A. Kenmerken van de projecten, waarbij in het bijzonder de omvang van het project, de cumulatie met andere projecten, het gebruik van natuurlijke hulpbronnen, de productie van afvalstoffen, de verontreiniging en hinder, alsook het risico van ongevallen in overweging moeten worden genomen:

1. Omvang van het project

De aanvraag voldoet aan de voorschriften van het BPA. De aanvraag ligt binnen de voorziene bouwstrook en is lager dan 6,5m. ... De voorschriften van de BPA bepalen de goede ruimtelijke ordening van de plaats. Hierbij werd dus reeds rekening gehouden met de ruimtelijke omgevingsfactoren, maar ook de impact op de mobiliteit, waterhuishouding en groeninrichting. De omvang van het project wordt aldus aanvaardbaar geacht op dit perceel en in deze omgeving.

2. Hinder naar de omgeving

... De club werd opgericht in 1966 en het huidige clublokaal is reeds in gebruik sinds 1969. Uit geen enkele van de dossierstukken blijkt dat er zich sinds de oprichting van de betreffende club problemen hebben voorgedaan zoals geluidshinder, verkeershinder en parkeerhinder die het rechtstreekse gevolg zijn van de activiteiten van korfbalclub Koninklijke Borgerhout/Groen-Wit.

Dat er nooit sprake is geweest van parkeerhinder of verkeershinder die het rechtstreekse gevolg is van de aanwezigheid van korfbalclub Koninklijke Borgerhout/Groen-wit, komt omdat de activiteiten van de club zowel in de tijd als in de ruimte evenwichtig worden verspreid. ...

Door de spreiding van de activiteiten in tijd en ruimte wordt ook de parkeerbehoefte in tijd en ruimte gespreid. ...

Hier kan aan worden toegevoegd dat de korfbalclub Koninklijke Borgerhout/Groen-Wit een lokaal verankerde club is, met heel wat leden uit de omgeving. Hiervan zullen een aantal leden met de auto komen, maar diverse leden zullen ook met de fiets komen. ... Behalve

een spreiding in de tijd en in de ruimte, is er dus ook sprake van een spreiding met betrekking tot de vervoersmodi die worden gebruikt door de leden van de club.

De aanvraag voorziet de afbraak van het bestaande clublokaal en het oprichten van een nieuw clublokaal, dat wordt ingeplant tegen de muur van de sporthal Boeckenberg. Het betreft een in de ruimte zeer beperkte verplaatsing van het clublokaal. Net zoals het bestaande clublokaal wordt het nieuwe clublokaal op ruime afstand van de omliggende woningen ingeplant. De hoofdtoegang van het nieuwe clublokaal blijft behouden aan de Borsbeeksesteenweg.

Tenslotte dient nogmaals te worden beklemtoond dat de bestaande impact op de mobiliteit niet zal wijzigen door de bouw van en nieuw clublokaal, gelet op het feit dat het aantal leden niet zal toenemen en het aantal activiteiten niet zal toenemen.

3. Mobiliteitsimpact

...Op 3 juni 2009 werd aan de stad Antwerpen een stedenbouwkundige vergunning verleend voor onder meer de aanleg van 2 parkings met respectievelijk 50 en 32 parkeerplaatsen. De stad Antwerpen is gestart met de uitvoering van de vergunde werkzaamheden. De 50 parkeerplaatsen werden reeds aangelegd. De korfbalclub maakt ondertussen –functionerend in het bestaande clublokaal- reeds gebruik van deze parkeerplaats. De bouw van een nieuw clublokaal zal hier niets aan veranderen. Bovendien zal de korfbalclub in de nabije toekomst beschikken over een tweede parkeerplaats (voormelde 32 parkeerplaatsen), ten zuiden van het nieuwe clublokaal, bereikbaar via de Borsbeeksesteenweg, ter hoogte van de toegangsweg tot de korfbalclub.

B. De plaats van de projecten, waarbij rekening wordt gehouden met de mate van kwetsbaarheid van het milieu in de geografische gebieden waarop de projecten een invloed kunnen hebben, door in het bijzonder het bestaande grondgebruik en het opnamevermogen van het natuurlijke milieu in overweging te nemen (waterhuishouding/milieu)

Er zijn geen grote natuurwaarden op het perceel of in de directe omgeving. Bij nazicht van de Vlaamse kaart voor overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied. Het voorliggende project heeft een beperkte oppervlakte, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt op de waterhuishouding. ...

C. <u>De kenmerken van het potentiële effect, in het bijzonder met betrekking tot het bereik van het effect (geografische gebied en grootte van de getroffen bevolking).</u>

De activiteiten worden in de tijd en ruimt gespreid. Ook is er spreiding m.b.t. de vervoersmodi die worden gebruikt door de leden van de club. Het nieuwe lokaal wijzigt niets aan de omvang en de werking van de club en aan de omvang van rechtstreeks aan de club verbonden activiteiten. Het nieuwe clublokaal wordt op een ruime afstand van de omliggende woningen ingeplant. ...

Het voorgaande spreekt voor zich. De aanvraag heeft geen betrekking op een stadsontwikkelingsproject. Er is bijgevolg geen project-mer-plicht. Er hoefde niet nader op ingegaan te worden gezien de evidentie daarvan. Wat evident is, moet overigens niet worden gemotiveerd.

...,

De eerste tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

"...

In de eerste plaats sluit de tussenkomende partij CBS ANTWERPEN zich aan bij de exceptie van ontoelaatbaarheid van dit nieuwe middel, zoals uiteengezet in de randnummers 32 — 37 van het hoofdstuk VI.1.2 op pag. 10 — 11 van het verzoekschrift tot tussenkomst voor de heer Clement LAUWERS.

Het gaat inderdaad om een totaal nieuw middel, dat slechts voor de eerste keer wordt geformuleerd in de tweede procedure voor de RvVB, wat inderdaad niet in overeenstemming is te brengen met de beginselen van het behoorlijk burgerschap, de fairplay, het beginsel van de gerechtvaardigde verwachtingen en het verbod op rechtsmisbruik. Doordat de verzoekende partijen een nieuw middel formuleren, dat zij uiteraard reeds een eerste maal hadden kunnen opwerpen in de eerste procedure voor de RvVB en tot tweemaal toe voor de Deputatie, schenden zij én het rechtmatig vertrouwen van het bestuur én het vertrouwen en gerechtvaardigde verwachtingen van de burger, in casu de begunstigde van de bestreden bouwvergunning.

De te vergunnen constructie, zijnde een zeer eenvoudig en relatief klein clublokaal, kan uiteraard niet gecategoriseerd worden als een 'stadsproject' of als een 'sportstadion'.

De digitale versie van het woordenboek VAN DALE definieert een stadion immers als een "groot terrein met sportveld, tribunes, bijgebouwen enz.".

De bestreden bouwvergunning heeft geen betrekking op een groot terrein noch op een sportveld noch op tribunes noch op bijgebouwen, doch enkel op één relatief klein clublokaal.

Op geen enkele wijze kan de vergunde constructie gelijkgesteld worden met

- Een cinemazalencomplex

HvJ, C-332/04 in de zaak Commissie/Spanje

- Infrastructuurwerken van de omgeving van huisvestingsprojecten, ziekenhuizen, universiteiten, bioscopen, theaters

Zie European Commission, Interpretation of certain project categories of annex I and II of the EIA Directive, 2008-022, pag. 34.

Verder sluit de tussenkomende partij CBS ANTWERPEN zich volledig aan bij de motivering, ... van het verzoekschrift tot tussenkomst voor de heer Clement LAUWERS. ...

Verder stellen de verzoekende partijen dat de Deputatie

- zich minstens ervan had moeten vergewissen of de aanvraag geen milieueffecten zou kunnen genereren op het vlak van geluids- en verkeershinder, van het ruimtegebruik, van de infiltratievermindering en van het visuele impact; en
- zulks had moeten motiveren in de bestreden beslissing.
  Ook hier faalt evenwel het middel, omdat de te vergunnen constructie
- juist omwille van haar zeer beperkte omvang, <u>evident</u> niet valt onder die projecten, waarvan sprake in het artikel 4 van de Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten;
- Andermaal omwille van haar beperkte omvang en haar loutere bestemming als clublokaal (kleedkamer, bergruimte en kantine) **evident** geen enkel aanzienlijk milieu-effect heeft of zelfs maar zou kunnen hebben, zoals voorzien in het artikel 2.1. van de hogervermelde richtlijn.

Logischerwijze moest er in het bestreden besluit ter zake dan ook niets gemotiveerd worden.

..."

4.

De tweede en derde tussenkomende partij voegen tevens toe:

"...

A ALGEMEEN

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het middel aangaande de MER-plicht door verzoekende partijen voor de eerste keer wordt opgeworpen voor Uw Raad. In de voorgaande procedures wordt nergens melding gemaakt van een mogelijke schending van de MER- plicht. Verzoekende partijen kunnen dan ook bezwaarlijk geacht worden nog enig geoorloofd belang te hebben bij het ingeroepen middel; zij hebben immers nagelaten hier voorafgaand enige opmerkingen over te formuleren.

De vernietiging van de Raad was beperkt tot het punt m.b.t. de beoordeling van het mobiliteitsaspect. Daarop is de Deputatie dan ook terecht ingegaan. Wanneer de Deputatie dan op dit punt tegemoet komt aan het arrest van uw Raad, kan daartegen nadien uiteraard geen nieuw middel meer worden opgeworpen dat oorspronkelijk ook nooit eerder aan de Raad is voorgelegd.

Zoals voor het bestuur de beginselen van behoorlijk bestuur geleden, zo gelden de beginselen van behoorlijk burgerschap ten aanzien van de rechtsonderhorige. Indien eerder geen andere opmerkingen werden gemaakt, gaat het niet op om thans volledig nieuwe middelen uit te werken, hoewel de Deputatie, op basis van het arrest van de Raad zich enkel diende toe te spitsen op het mobiliteitsluik.

Daarbij mag overigens niet vergeten worden dat niet alleen het vertrouwen van het bestuur op die manier beschaamd wordt, maar ook en vooral het vertrouwen en de gerechtvaardigde verwachtingen van de aanvrager die weliswaar beschikt over een vergunning, doch die telkenmale opnieuw in onzekerheid wordt gebracht doordat verzoekende partijen keer op keer met nieuwe middelen komen aanzetten die uiteraard reeds de eerste maal hadden kunnen worden opgeworpen.

Zelfs indien strikt juridisch niets zich daartegen zou verzetten, is zulks niet in overeenstemming te brengen met de beginselen van behoorlijk burgerschap, de fair play, het beginsel van de gerechtvaardigde verwachtingen en het verbod op rechtsmisbruik.

B. M.B.T. DE MER-PLICHT: GEEN STADSONTWIKKELINGSPROJECT

In casu dient de vraag te worden gesteld of er, zoals verzoekende partijen voorhouden, sprake is van een stadsontwikkelingsproject in de zin van de richtlijn 85/332/EEG en in de zin van de bijlagen bij de Omzendbrief LNE 2011/1. Dit is alleszins niet het geval.

De aangevraagde vergunning strekt tot de nieuwbouw van een clublokaal. In tegenstelling tot wat verzoekende partijen beweren, wordt in artikel 10 van bijlage II bij de richtlijn 85/332/EEG nergens expliciet vermeld dat een clublokaal beschouwd moet worden als een stadsontwikkelingsproject. Het gaat dus niet om een project dat letterlijk in de richtlijn wordt vermeld: (...)

Bovendien stellen verzoekende partijen dat het in casu gaat om de oprichting van sportstadia zoals wordt vermeld in de interpretatieleidraad bij de richtlijn 85/337/EEG:

"Woonontwikkelingen, ziekenhuizen, universiteiten, <u>sportstadia</u>, cinema's, theaterzalen en busstelplaatsen zijn voorbeelden van projecten met gelijkaardige kenmerken, die expliciet in de Guidance vermeld worden. Dergelijke projecten dienen overeenkomstig de Guidance als een stadsontwikkelingsproject beschouwd te worden."

Een clublokaal kan logischerwijze niet gelijk worden gesteld met een sportstadion. Het Van Dale woordenboek definieert een stadion immers als volgt:

'sta·di·on (het; o; meervoud: stadions) 1 sportterrein, omringd door tribunes'

De aanvraag betreft geen project met gelijkaardige kenmerken die expliciet in de Guidance vermeld worden. Het gaat louter om een clublokaal, nl. een lokaal waarin het materiaal wordt opgeborgen, waarin de spelers zich omkleden, douchen en eventueel iets drinken. Er is derhalve in casu zeker geen sprake van een stadsontwikkelingsproject.

Bovendien heeft het voorliggende project naar aard en omvang ook geen enkele gelijkenis met de types van opgesomde stadsontwikkelingsprojecten. Uit de toetsing van het aangevraagde aan de goede ruimtelijke ordening is er immers komen vast te staan dat het gaat om een kleinschalig project. De aanvraag betreft louter een in de ruimte zeer beperkte bouw van een clublokaal (dat het bestaande verouderde clublokaal zal vervangen). Het gaat om een aanvraag met een zeer beperkte omvang, waardoor het zelfs allerminst vergelijkbaar is met de aard en omvang van de bedoelde stadsontwikkelingsprojecten. ...

Het clublokaal van de korfbalclub wordt enkel gebruikt als kleedkamer, bergruimte voor materiaal en voor een aantal activiteiten, waaronder:

- Maandelijks vergadert het jeugdbestuur en het reguliere bestuur in het clubhuis;
- Af en toe wordt er op vrijdag of zaterdag een activiteit georganiseerd. Deze activiteiten zijn bedoeld voor de leden. Het doel is het spijzen van de clubkas en het gezellig samenbrengen van de leden.

Enkele voorbeelden:

- Jaarlijkse Algemene Vergadering met de leden van de club;
- Carnavals-, Halloween- en Sinterklaasfeest voor de kinderen;
- Kaasavond:
- ..
- Gedurende de zomerperiode wordt het clubhuis geopend op zaterdagnamiddag.
- Gedurende de winterperiode (begin november tot half maart) wordt het clubhuis gemiddeld keer per weekend geopend.

De club bestaat reeds 44 jaar en heeft op deze locatie steeds op een gelijkaardige wijze gefunctioneerd zonder enig noemenswaardig probleem. De exploitatie van het clubhuis heeft in het verleden geen geluids- en verkeershinder teweeg gebracht.

De aanvraag behelst geen stadsontwikkelingsproject (valt zelfs niet onder de in de guidance opgesomde gevallen) en is hiermee naar aard en omvang zelfs niet vergelijkbaar. De aanvraag voor het clublokaal diende derhalve alleszins niet aan een MER-toets te worden onderworpen.

Verzoekende partijen stellen verder onterecht dat in de bestreden beslissing niets gezegd wordt over de mogelijke milieueffecten. Er zijn in redelijkheid geen milieueffecten. Ook verzoekende partijen slagen er niet in ook maar enigszins aannemelijk te maken dat er wel milieueffecten zouden zijn. Zij hebben overigens zelf de focus op mobiliteitsaspecten gelegd. Daarover bevat de bestreden beslissing alleszins een motivering. Bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening dient de Deputatie enkel rekening te houden

met de 'relevante' aspecten, zoals deze bijvoorbeeld uit de aard van het project of uit de voorgedragen bezwaren of beroepsargumenten blijken. In dat opzicht heeft de Deputatie in alle redelijkheid terecht geoordeeld dat het nieuwe clublokaal op de voorgestelde locatie geen mobiliteitsproblemen, zal teweegbrengen:

. . . .

Er is geen sprake van een mobiliteitsprobleem aangezien voldoende parkeergelegenheid (een 30 tal plaatsen) voorzien is in de onmiddellijke omgeving van de terreinen. Deze parkeerplaatsen zijn bereikbaar via een aangepaste toegangsweg via de Borsbeeksesteenweg (...). De andere club heeft eveneens voldoende parkeerplaatsen (een 50 tal), die bereikbaar zijn via een aparte aangepaste toegangsweg die bereikbaar is via de Grensstraat (...).

Parking 1 omvat 32 parkeerplaatsen en is toegankelijk vanuit de Borsbeeksesteenweg. De toegangsweg, die tevens de toekomstige sporthal en de volkstuintjes bedient, wordt aangeplant met bomen en haagplanten.

Parking 2 omvat 50 plaatsen en is toegankelijk vanuit de Grensstraat. Op en rond de parking worden haagmassieven en bomen aangeplant.

Bij elke parking wordt ook een fietsparking voorzien.

Deze parkings zijn vergund door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar op 3 juni 2009. Parking 2 werd eerst aangelegd. Nadien werd ook Parking 1 aangelegd. De vergunning voor de parkings is alleszins uitgevoerd. Bij de beoordeling van de aanvraag en bij de toetsing aan het criterium 'mobiliteit' kan aldus rechtmatig naar deze vergunde en uitgevoerde parkings verwezen worden. ... Er bestaat dan ook geen noodzaak aan nog bijkomende parkeergelegenheid. Hetgeen voorzien is, is in verhouding en volstaat.

Uit het voorgaande volgt dat de bouw en de exploitatie van het clubhuis geen verkeershinder zal veroorzaken tijdens zowel de bouwfase als de exploitatiefase. Bovendien zal het nieuwe clubhuis geen bijkomende hinder veroorzaken.

..."

5. In hun wederantwoordnota stellen de verzoekende partijen nog het volgende:

"

Geen enkele wettelijke of decretale bepaling legt inhoudelijke beperkingen op aan de inhoud van de middelen en grieven die voor Uw Raad in een verzoekschrift tot nietigverklaring mogen geformuleerd worden. Niet alleen is er geen enkele bepaling die inhoudelijke beperkingen aan een verzoekschrift oplegt, dit is een bovendien zelfs een bewuste keuze. Immers, de memorie van toelichting, waarnaar verwerende partij verwijst, kan enkel worden geïnterpreteerd in kader van een ontwerp van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. In betreffend ontwerp was inderdaad een bepaling opgenomen dat voor Uw Raad geen middelen konden worden aangevoerd die niet reeds tijdens het administratief beroep waren aangehaald.

Voormelde bepaling werd echter geschrapt in de definitieve versie van de VCRO. Tijdens de parlementaire voorbereidingen werd immers geoordeeld als volgt:

. . .

De stadsontwikkelingsprojecten werden voorts opgenomen in artikel 10b van bijlage II bij het MER-besluit van 2004. De Europese Commissie geeft aan het begrip 'stadsontwikkelingsprojecten' een erg ruime opvatting. In de interpretatieleidraad bij richtlijn 8'37/EEG wordt aangegeven dat het onder meer gaat om alle mogelijke infrastructuurprojecten zoals huisvestingsprojecten, ziekenhuizen, universiteiten,

sportstadia, bioscopen en theaterzalen en alle mogelijke infrastructuurprojecten die betrekking hebben op stadsontwikkeling. Voornoemde opsomming is niet beperkend. Het toepassingsgebied van rubriek 10 b) van bijlage II en III dient als volgt geïnterpreteerd te worden: "bouw en exploitatie van projecten met gelijkaardige kenmerken als winkelcentra en parkeerterreinen, die stedelijk van aard zijn en een gelijkaardig type van milieu-impact veroorzaken"

Mogelijke milieueffecten, die volgens de Guidance typerend zijn 'stadsontwikkelingsprojecten', zijn onder meer: geluids- en verkeershinder tijdens bouwfase. verkeersgeneratie tijdens exploitatiefase, alsook ruimtegebruik, infiltratievermindering en visuele impact.

In de bestreden beslissing wordt op geen enkele wijze aangetoond dat de bouw en exploitatie van het aangevraagde geen gelijkaardige kenmerken zou vertonen als huisvestingsprojecten, ziekenhuizen, universiteiten, sportstadia, bioscopen en theaterzalen en alle mogelijke infrastructuurprojecten die betrekking hebben op stadsontwikkeling", dat dit niet stedelijk van aard zou zijn, geen geluids- en verkeershinder zou veroorzaken alsook geen effecten zou hebben op ruimtegebruik, infiltratievermindering en visuele impact. Het aangevraagde zal immers o.a. gebruikt worden voor de organisatie van wedstrijden en trainingen waarbij op eenzelfde moment veel publiek en bezoekers aanwezig zullen zijn. Bovendien zal het aangevraagde eveneens gebruikt worden voor de organisatie van bijkomende activiteiten, zoals vergaderingen, ledenavonden e.d. Er kan niet anders dan aangenomen worden dat er wel degelijk dergelijke gelijkaardige effecten zullen worden veroorzaakt. Voorhouden dat huidige aanvraag geen stadsontwikkelingsproject zou zijn, terwijl op Vlaams niveau projecten aangaande de bouw vanaf twee woongelegenheden reeds aanschouwd worden als zijnde stadsontwikkelingsprojecten, is dan ook zeer ongeloofwaardig. Er kan in alle redelijkheid niet voorgehouden worden dat huidige aanvraag geen stadsontwikkelingsproject is.

Verwerende partij meent dat in de bestreden beslissing wel degelijk een motivering opgenomen werd ter bespreking van de mogelijke effecten. De passages die zij in haar antwoordnota opneemt, behandelen echter geenszins de mogelijke effecten op vlak van geluid, visuele impact,.... Bij gebreke aan enige afweging op het vlak van de mogelijke milieu-effecten van het aangevraagde, is manifest sprake van een schending van de artikelen 2 en 4, leden 2 en 3 van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, zoals gewijzigd bij Richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003, gelezen in samenhang met de bijlagen II en III bij de Project-MER Richtlijn, en van een schending van artikel 4 van het EU-Verdrag en artikel 260 van het Verdrag betreffende de werking van de EU.

Bovendien worden de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur geschonden. In de bestreden beslissing zelf diende de argumentatie opgenomen te worden over de betreffende aspecten van de mogelijke milieu-effecten. Minstens diende de verwerende partij te melden om welke redenen zij van oordeel was dat hierover geen beoordeling nodig was. Aangezien enige motivering hieromtrent nergens terug te vinden is in de bestreden beslissing, schendt het bestreden besluit de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet en moet het bestreden besluit worden vernietigd

..."

Beoordeling door de Raad

1. Omtrent de ontvankelijkheid van het middel

1. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen aan dat de verwerende partij een beoordeling van de milieueffecten had moeten doorvoeren, aangezien het aangevraagd gekwalificeerd zou kunnen worden als een "stadsvernieuwingsproject" zoals vermeld in artikel 10 van bijlage II van richtlijn 85/337/EG van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectenbeoordeling. Minstens diende de verwerende partij te motiveren waarom zij meent dat het aangevraagde geen milieueffecten genereert.

De verwerende en tussenkomende partijen stellen dat de verzoekende partijen niet over het rechtens vereiste belang bij het middel beschikken aangezien zij niet aantonen in welke mate zij enig nadeel ondervinden omdat er geen MER werd opgesteld, laat staan dat de verzoekende partijen aantonen dat zij hieruit enig voordeel kunnen putten. De verwerende en de tussenkomende partijen merken daarnaast op dat de verzoekende partijen dit middel voor het eerst in het kader van de procedure tegen de herstelbeslissing opwerpen terwijl zij hiertoe reeds de gelegenheid hadden in de vorige procedures voor de verwerende partij en de Raad. De verwerende en de tussenkomende partij menen dat ook dat er minstens sprake is van een schending van het fairplaybeginsel dan wel van rechtsmisbruik.

2.

Opdat een middel ontvankelijk zou zijn, moeten de verzoekende partijen belang hebben bij de vernietiging op grond van dat middel, in de zin dat een voor hen nadelig rechtsgevolg van de bestreden beslissing uit het rechtsverkeer verdwijnt. De exceptie van de verwerende partij en tussenkomende partijen kan niet worden aangenomen aangezien niet bij voorbaat kan worden uitgesloten dat, in geval van een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing op grond van het betrokken middel, een MER moet worden opgesteld dat desgevallend bezwaren inzake hinderof mobiliteitsaspecten releveert die tot een afwijzing of een wijziging van de bestreden beslissing leiden in het voordeel van de verzoekende partijen.

De verzoekende partijen verliezen het belang bij dit middel niet, wanneer ze met betrekking tot dit middel noch een bezwaar hebben ingediend, noch het aangevraagde in een eerder verzoekschrift hebben bestreden op basis van dit middel. Om op ontvankelijke wijze in de debatten te kunnen worden gebracht, is het in beginsel vereist, maar tevens voldoende dat het middel wordt uiteengezet in het verzoekschrift. Van enig rechtsmisbruik dan wel van een schending van het fairplay-beginsel, in zoverre dit al nuttig zou kunnen worden ingeroepen ten aanzien van de verzoekende partijen, is dan ook geen sprake.

De exceptie is wordt verworpen.

2. Omtrent de gegrondheid van het middel

1.

Artikel 2, lid 1 van de richtlijn 85/337/EEG van 27 juni 1985 betreffende milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten vermelde richtlijn bepaalt:

" . . .

De lidstaten treffen de nodige maatregelen om te verzekeren dat een vergunning vereist is voor projecten die een aanzienlijk milieu-effect kunnen hebben, onder meer gezien hun aard, omvang of ligging, en een beoordeling van hun effecten moet plaatsvinden alvorens een vergunning wordt verleend. Deze projecten worden omschreven in artikel 4. ..."

Artikel 4 van dezelfde richtlijn luidt als volgt:

"

- 1. Onder voorbehoud van artikel 2, lid 3, worden de in bijlage I genoemde projecten onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10.
- 2. Onder voorbehoud van artikel 2, lid 3, bepalen de lidstaten voor de in bijlage II genoemde projecten:
- a) door middel van een onderzoek per geval, of
- b) aan de hand van door de lidstaten vastgestelde drempelwaarden of criteria, of het project al dan niet moet worden onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10.

De lidstaten kunnen besluiten om beide sub a en b genoemde procedures toe te passen.

3. Bij het onderzoek per geval of bij de vaststelling van drempelwaarden of criteria bij de toepassing van lid 2 moet met de relevante selectiecriteria van bijlage III rekening worden gehouden.

..."

De bijlage II vermeldt onder meer:

"...

10 Infrastructuurprojecten.

. . .

b) Stadsontwikkelingsprojecten, met inbegrip van de bouw van winkelcentra en parkeerterreinen.

..."

De richtlijn 85/337/EEG werd omgezet met een besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectenrapportage. Bijlage II van dit besluit vermeldde oorspronkelijk onder meer:

" • • • •

10. Infrastructuurwerken

- b) Stadsontwikkelingsprojecten, met inbegrip van de bouw van winkelcentra en parkeerterreinen,
- met betrekking tot de bouw van 1000 of meer woongelegenheden, of
- met een brutovloeroppervlakte van 5.000 m² handelsruimte of meer, of
- met een verkeersgenenerende werking van pieken van 1000 of meer personenautoequivalenten per tijdsblok van 2 uur.

..."

2.

Met een arrest van 24 maart 2011 met nummer C-435/09 heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat voor zover de regelgeving van het Vlaamse Gewest drempelwaarden en selectiecriteria vaststelt die enkel met de omvang van het betrokken project rekening houden, dit niet aan de eisen van artikel 4, leden 2 en 3 van die richtlijn, gelezen in samenhang met de bijlagen II en III, voldoet. Het Hof van Justitie oordeelde vervolgens dat de regelgeving van het Vlaamse Gewest de verplichtingen niet is nagekomen die volgen uit de richtlijn 85/337/EEG doordat niet de nodige

maatregelen zijn genomen om artikel 4, leden 2 en 3, van deze richtlijn, gelezen in samenhang met de bijlagen II en III, correct of volledig uit te voeren. Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 7 januari 2004 met nummer C-201/02 overwogen dat artikel 2, eerste lid van de richtlijn 85/337/EEG, gelezen in samenhang met artikel 1, tweede lid en artikel 4, tweede lid ervan, rechtstreekse werking heeft.

Het voorgaande had tot gevolg dat, na het vermeld arrest van het Hof van Justitie, bijlage II, 1. d) en 10. b) van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectenrapportage, buiten toepassing diende worden gelaten (H.v.J., 24 oktober 1996 in de zaak C-72/95, Kraaijeveld) en dat het al dan niet plan-MERplichtig, hetzij screeningsplichtig zijn van de aanvraag diende beoordeeld te worden op grond van artikel 2, eerste lid en artikel 4, tweede lid van de richtlijn 85/337/EEG, in samenhang met bijlage II van deze richtlijn. Met andere woorden rijst de vraag of de aanvraag omwille van de vermeldingen in bijlage II van de richtlijn, in het bijzonder "stadsontwikkelingsprojecten", al dan niet plan-MERplichtig, hetzij screeningsplichtig is.

3. In de omzendbrief van 22 juli 2011 "LNE 2011/1 - Milieueffectbeoordeling en vergunningverlening voor bepaalde projecten ten gevolge van het arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2011 (C-435/09, Europese Commissie t. België)", werden "richtsnoeren voor de maatregelen die de adviesen vergunningverlenende instanties kunnen nemen in het kader van hun verplichting om de volle werking van de bepalingen van richtlijn 85/337/EEG te waarborgen, in afwachting van de wijzigingen in de Vlaamse regelgeving die noodzakelijk zijn om het arrest van het Hof van Justitie uit te voeren", bepaald.

In de omzendbrief wordt onder meer gesteld dat, om te bepalen of het project dat het voorwerp vormt van de vergunningsaanvraag tot het toepassingsgebied van deze omzendbrief behoort, achtereenvolgens nagegaan moet worden of het project opgenomen is in (1) bijlage I van het Project-m.e.r.-besluit (3) in de lijst die is opgenomen in de bijlage bij de omzendbrief. De lijst bedoeld onder (3) is de lijst van bijlage II bij richtlijn 85/337/EEG. Volgens de bepalingen ervan houdt de omzendbrief op uitwerking te hebben zodra de wijzigingen in de Vlaamse regelgeving in werking treden.

4. Met een besluit van de Vlaamse regering van 1 maart 2013 werd het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectenrapportage, gewijzigd. Het werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van op 29 april 2013 en treedt in werking op datum van vermelde publicatie.

Het decreet van 1 maart 2013 (*B.S.* 15 april 2013) heeft evenwel in het decreet van 23 maart 2012 een overgangsregeling ingevoerd die bepaalt dat "stedenbouwkundige vergunningsaanvragen waarvoor een vergunningsaanvraag werd verzonden aan de bevoegde overheid" vóór de datum van inwerkingtreding van de gewijzigde reglementering" behandeld worden "overeenkomstig de procedure die van toepassing was op dat ogenblik".

De aanvraag is ingediend op 5 augustus 2011. Uit bovenstaande bespreking volgt dat de vraag of het aangevraagde onderhevig is aan een MER-plicht of een MER-screening op het ogenblik van de bestreden beslissing moet beantwoord worden op grond van artikel 2, eerste lid en artikel 4, tweede lid van de richtlijn 85/337/EEG van 27 juni 1985, in samenhang met bijlage II van deze richtlijn. De Raad merkt overigens op dat "een stadsontwikkelingsproject" zoals vermeld in bijlage II van de richtlijn 85/337/EEG eveneens vermeld wordt in bijlage III van het gewijzigd besluit van het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004.

In het vermelde arrest van 24 maart 2011 heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat de hierboven vermelde Vlaamse regelgeving van 2004 niet in overeenstemming is met een aantal bepalingen van de richtlijn omdat een aantal projecten die zijn opgenomen in bijlage II van de richtlijn alleen op basis van het criterium "omvang van het project" uitgesloten werden van een zogenaamde screening, zonder rekening te houden met andere relevante criteria, zoals de aard en de ligging van het project.

De projecten die vermeld zijn in bijlage II van de richtlijn moeten dus geacht worden projecten te zijn die omwille van hun omvang, aard of ligging een milieueffectenbeoordeling noodzaken, hetzij in de vorm van een MER, dan wel een MER-screening. De vraag of het aangevraagde kan worden beschouwd als een "stadsontwikkelingsproject" in de zin van bijlage II van de richtlijn 85/337/EEG, kan dus in elk geval niet enkel op grond van een beweerde geringe omvang van het project worden beantwoord.

5.

Uit de bestreden beslissing blijkt alvast niet dat de verwerende partij de aanvraag als een "stadsontwikkelingsproject" in de zin van bijlage II van de richtlijn heeft aangemerkt aangezien de bestreden beslissing geen overwegingen in die zin bevat. Bij de beoordeling van de wettigheid van het bestreden besluit kan enkel rekening worden gehouden met de motieven van de bestreden beslissing en niet met de argumentatie aangebracht in de procedurestukken voor de Raad. De argumentatie van de verwerende partij dat het aangevraagde geen betrekking heeft op een stadsontwikkelingsproject werd niet opgenomen in de bestreden beslissing en kan derhalve niet post factum als motivering in aanmerking genomen worden.

Hetzelfde geldt voor de stelling dat met alle criteria voor screening rekening werd gehouden, waarop de verwerende partij in ondergeschikte orde een *post factum* screening uitvoert. Ook de aanvragers hebben niet eerder melding gemaakt van de MER-verplichtingen voor een "stadsontwikkelingsproject". De vraag of het voorwerp van de aanvraag kan worden beschouwd als een "stadsontwikkelingsproject" in de zin van bijlage II van de richtlijn, kan gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie in elk geval niet louter op grond van een beweerde geringe omvang van het project worden beantwoord.

De Raad kan zijn beoordeling niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht is hij enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot het besluit is kunnen komen dat het aangevraagde niet onder het toepassingsgebied van de MER-richtlijn valt.

Het is aan de verzoekende partij die verenigbaarheid van het aangevraagde met MER-regelgeving betwist, om aan te tonen dat het verlenend bestuursorgaan hetzij foutief, hetzij op kennelijk onredelijk wijze tot haar conclusie kwam.

6.

Uit de feitenuiteenzetting blijkt dat het project, zowel in de beschrijvende nota in het kader van de aanvraag als in eerste administratieve aanleg omschreven wordt als een aanvraag betreffende "de bouw van een clublokaal voor een sportvereniging (korfbalclub)". In de bestreden beslissing benadrukt de verwerende partij dat:

"

het nieuwe clublokaal, voorwerp van de voorliggende aanvraag, niets zal wijzigen aan de omvang en de werking van de club en aan de omvang van de rechtstreeks aan de club verbonden activiteiten. (...)

De aanvraag voorziet de afbraak van het bestaande clublokaal en het oprichten van een nieuw clublokaal dat wordt ingeplant tegen de muur van de sporthal Boeckenberg. Het betreft een in de ruimte zeer beperkte verplaatsing van het clublokaal. Net zoals het bestaande clublokaal, wordt het nieuwe clublokaal op ruime afstand van de omliggende woningen ingeplant. (...)

Hoewel het nieuwe clublokaal groter is dan het bestaande clublokaal, zal het ledenaantal ongewijzigd blijven.

..."

Bijlage II van de richtlijn zoals van toepassing op het ogenblik van de bestreden beslissing spreekt van "stadsontwikkelingsprojecten" met in begrip van de bouw van winkelcentra en parkeerterreinen. De partijen zijn het er over eens dat het aangevraagde geen winkelcentrum of parkeerterrein betreft. De parkeerplaatsen waarvan sprake maken het voorwerp uit van een andere stedenbouwkundige vergunning uit 2009 die niet werd bestreden.

Gelet op de gegevens van het dossier en in het licht van de interpretatieleidraad van de Europese Commissie komt het de Raad niet kennelijk onredelijk voor te oordelen dat het evenmin een project betreft dat hoewel niet expliciet vermeld, wel gelijkaardige kenmerken kan hebben als winkelcentra en parkeerterreinen. Hierbij wordt doorgaans gedacht aan huisvestingsprojecten, ziekenhuizen, universiteiten, sportstadia, theaterzalen, bioscopen....

Het aangevraagde kan niet gelijk gesteld worden met een sportstadion nog wat de aard, noch wat de omvang, de ligging of de milieu-impact ervan betreft. Het gaat immers om een vervanging en beperkte uitbreiding van een bestaand clublokaal, dat in hoofdzaak bestaat uit een cafetaria en een kleedruimte. Het aangevraagde is wat aard, potentiële hinder en bezoekersaantal betreft dan ook niet te vergelijken met een sportstadion of enig voormeld infrastructuurproject, alleszins wordt dit niet aangetoond door de verzoekende partij. De sporthal met de aanhorigheden maken overigens het voorwerp uit van een andere reeds uitgevoerde vergunning.

Het is evenmin kennelijk onredelijk te stellen dat er geen aanzienlijke milieueffecten gegenereerd zullen worden ingevolge het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning voor dit clublokaal, vermits het aangevraagde overeenkomstig het BPA Drakenhof gelegen is in recreatiegebied dat specifiek bestemd is voor de huisvesting van de korfbalclub. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt tevens dat het aangevraagde niet is gelegen in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied en ook niet in een bijzondere beschermingszone. Al deze gegevens samen maken dat de verwerende partij in redelijkheid kon oordelen dat het aangevraagde niet beantwoordde aan de kenmerken van een stadsontwikkelingsproject zoals opgenomen in bijlage II van de richtlijn.

Aangezien het aangevraagde niet werd opgenomen in de bijlagen bij het besluit, is het aangevraagde noch MER-plichtig, noch screeningsplichtig. Vermits het aangevraagde niet onder het toepassingsgebied van de MER-richtlijn valt, diende derhalve ook geen formele motivering te worden opgenomen in de bestreden beslissing. Slechts in het geval een project onderworpen is aan de screeningsverplichting moet de beslissing zelf (formele motivering) een motivering bevatten waarin wordt aangegeven waarom er al dan niet aanzienlijke effecten zijn (materiële motivering).

Het eerste middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roepen de verzoekende partijen de schending in van de artikelen 4.3.1, §1, 1°b en 4.3.1, §2, 1° VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur. De verzoekende partijen motiveren hun standpunt als volgt:

u

De overeenstemming met de goede ruimtelijke dient getoetst te worden aan de criteria bepaald in artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO. Deze bepaling stelt: "(...)"

VI.2.Tweede onderdeel: Goede ruimtelijke ordening

Het bestreden besluit diende aan al deze elementen getoetst te worden. Deze toetsing geeft zeer duidelijk aan dat geen stedenbouwkundige vergunning verleend kon worden. In wat volgt zullen de relevante elementen, zijnde hinder en gebruiksgenot, worden overlopen:

A.1. Hinderaspecten

Zoals eerder vermeld, heeft de bestreden vergunning het bouwen van een clublokaal als voorwerp. De realisatie van deze uitbreiding van het bestaande sportcomplex zal bijkomende hinder teweegbrengen voor verzoekende partijen.

Verzoekende partijen ondervinden vandaag reeds grote hinder van de (sport)activiteiten die dagelijks worden georganiseerd op het terrein van aanvrager.

Hoewel het BPA 'Drakenhof' een recreatiezone voorzien heeft voor recreatie ten behoeve van de herlocalisatie van de korfbalclubs Boeckenberg en Groen-Wit, worden op het terrein, zowel in het sportcomplex zelf als op de speelvelden buiten, tal van activiteiten georganiseerd die niet thuishoren binnen de categorie van korfbal. ...Dergelijke activiteiten passen geenszins thuis in de recreatiezone die te midden van een woongebied gelegen is. Op de website van het sportcentrum Boeckenberg worden alle activiteiten vermeld zoals o.a.:

- a. Koffietafels;
- b. Salsa en Zumba danslessen zonder enige vorm van geluidsisolatie;
- c. (...)

Verzoekende partijen ondervinden aanzienlijke geluidshinder door de organisatie van deze activiteiten. Bij de oprichting van hun huis, hadden zij nooit kunnen vermoeden dat de oprichting van dit sportcenter zo'n negatieve impact op hun levenskwaliteit zou teweegbrengen. Zo gaan tal van deze bovenvermelde activiteiten gepaard met onder meer verbaal geweld, microfoons, toeters,...

Voorliggende aanvraag heeft de verdere uitbreiding van de bestaande activiteiten tot doel. Zo zal het bijkomende clublokaal voorzien worden (zie plannen van aanvraag) en een bar met ruimte voor een Dj en discobar. Dergelijke activiteiten horen niet thuis in een gebied dat grenst aan een woongebied. Bovendien is de capaciteit van het bestaande sportcentrum nu reeds overschreden. De uitbater (aanvrager) biedt nu reeds sportactiviteiten aan enkele duizenden mensen. (...) In de bestreden beslissing blijkt zeer duidelijk dat enkel en alleen rekening gehouden werd met de huidige aanvraag. Deze

aanvraag werd niet beoordeeld in samenhang met de reeds zwaar belastende activiteiten die op het terrein reeds plaatsvinden. (...)

Het aantrekken van bijkomende activiteiten georganiseerd in het bijkomende clublokaal of op de 2 bijkomende speelvelden in de onmiddellijke omgeving van de bestaande woonhuizen, zal onweerlegbaar aanleiding gegeven tot bijkomende ernstige vormen van burenhinder. Noch de aanvraag, noch het bestreden besluit bevatten beheersmaatregelen (gebruik van verlichting, gebruik van geluidsinstallaties, gebrek aan uurregeling voor de exploitatie, gebrek aan parkeervoorzieningen, ...) die de hinder tot een aanvaardbaar niveau kunnen beperken.

De bijkomende hinder die voorliggende vergunning zal veroorzaken, zal in geen geval aanvaardbaar zijn voor de omgeving. Zoals hierboven reeds gesteld, heeft het bestreden besluit geen rekening gehouden met de omliggende omgeving en met de reeds vele activiteiten op dezelfde oppervlakte reeds voor hinder zorgen. Zij heeft enkel een toetsing uitgevoerd van de aanvraag aan de omliggende woonomgeving. Dit getuigt niet van een zorgvuldige besluitvorming. De verwerende partij diende het volledige verhaal te toetsen aan de omliggende woonomgeving, zijnde de samenloop van de activiteiten van zowel het reeds aanwezige sportcentrum 'Boeckenberg' als van de nieuwe aanvraag. Minstens diende zij te motiveren waarom zij meende niet te moeten overgaan tot het toetsen van de gehele sportsite aan de onmiddellijke woonomgeving. Aangezien dit in de bestreden beslissing niet in aanmerking genomen werd, heeft de verwerende partij geen voldoende afweging gemaakt naar de mogelijke hinderaspecten voor de omgeving. Net bestreden besluit schendt dan ook de in de aanhef vermelde bepalingen en beginselen.

A.2 Gezondheid

De gezondheid van de omwonenden zal door de verleende vergunning alleen maar verslechteren. Verzoekende partijen ondervinden nu reeds gezondheidsproblemen door het bestaande complex. Slapeloosheid en stress door nachtelijke activiteiten en bijkomende lawaaihinder zijn dagelijkse kost. Verzoekende partijen verwijzen graag naar een artikel omtrent lawaaihinder van De Standaard van 3 augustus 2011: "...". Verwerende partij heeft geen rekening gehouden met dit aspect. Alleen al om deze reden diende de vergunning geweigerd te worden.

VI.2.3 Besluit

Verwerende partij laat na een afdoende en concrete afweging te maken over de verschillende hinderaspecten die de op te richten bebouwing zal teweegbrengen. Enkel om die reden is de bestreden beslissing reeds onwettig. Nergens in de bestreden beslissing worden de eerder aangehaalde motieven weerlegd. Nergens is een afdoende overweging terug te vinden overeenkomstig art. 4.3.1, §2 VCRO die betrekking heeft op deze aspecten van de goede ruimtelijke ordening. Op geen enkele wijze wordt aangegeven welke maatregelen genomen moeten worden om de impact van het geplande project op de woonkwaliteit van verzoekers tot een aanvaardbaar niveau te beperken. De opgelegde voorwaarde tot het beperken van activiteiten in functie van sportinfrastructuur, is allerminst voldoende en doet geen afbreuk aan de reeds bestaande hinder die door het bestreden besluit alleen maar zal toenemen. Hierover wordt bovendien op geen enkele wijze gemotiveerd in de bestreden beslissing. Verwerende partij had moeten nagaan welke totale overlast door het gehele gebied, en bijkomend door het vergunde, op de omgeving wordt gegenereerd, in de plaats van zich enkel tot het aangevraagde te beperken. Door dit niet te doen, is de bestreden beslissing manifest onvoldoende gemotiveerd.

..."

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

"

Het door verzoekende partij ontwikkelde middel betreft in hoofdzaak een kritiek op de beoordeling die de verwerende partij als vergunningverlenende overheid heeft gemaakt van de goede ruimtelijke ordening. (...)

Verzoekende partij stelt dat er in het sportcomplex als op de speelvelden tal van activiteiten worden georganiseerd die niet thuishoren binnen de categorie van korfbal. Zij verwijst daarvoor naar de website van het sportcentrum Boeckenberg. Echter de aanvraag heeft geen betrekking op het sportcentrum Boeckenberg, maar wel op het sportcentrum Groen-Wit. De club maakt geen gebruik van de sporthal van club Boeckenberg. De activiteiten van korfbalclub Koninklijke Borgerhout/Groen-Wit staan los van de overige activiteiten in de omgeving. De club beschikt over een eigen veld, een eigen lokaal, een eigen toegang aan de Borsbeeksesteenweg en voldoende parkeergelegenheden ter hoogte van de toegangsweg tot de club aan de Borsbeeksesteenweg. Bijgevolg is de verwijzing door verzoekende partij naar de website van sportcentrum Boeckenberg volkomen irrelevant. Volgens het goedgekeurd bijzonder plan van aanleg Drakenhof van 26 maart 2008 situeert de aanvraag zich in art. 6 recreatiezone.

Art. 6.2.3 bouwstroken type 2 is van toepassing. Deze strook is bedoeld voor de oprichting van clublokalen. Er werd reeds een clublokaal gerealiseerd. Een bijkomend clublokaal wordt voorzien in deze aanvraag.

Artikel 4.3.1 §2, 3° VCRO bepaalt: "(...)".

Dit betekent dat — in de mate een aanvraag in overeenstemming is met de voorschriften van een RUP, BPA of verkaveling en dat plan of verkavelingsvergunning bestemmingsen stedenbouwkundige voorschriften bevat die de inpasbaarheid van de mogelijke activiteiten en bebouwen moeten garanderen — geen toets aan de goede ruimtelijke ordening is vereist. Deze toets wordt immers verondersteld te zijn gebeurd bij de opmaak van het BPA/RUP of de goedkeuring van de verkavelingsvergunning.

In casu is de aanvraag gelegen binnen een BPA. De aanvraag is volledig in overeenstemming met dit BPA, reden waarom er ook geen openbaar onderzoek werd gehouden. De aanvraag is bijgevolg functioneel inpasbaar in de omgeving. Ook de voorgestelde volumes, afmetingen en gebruikte materialen zijn door de overeenstemming met het BPA, verenigbaar met de omgeving.

Verzoekende partij is van oordeel dat zij aanzienlijke geluidshinder zal ondervinden van de activiteiten. Ook wordt door verzoekende partij voorgehouden dat haar gezondheid door de bestreden beslissing wordt verslechterd. In het verzoekschrift wordt verwezen naar de activiteiten die vermeld worden op de website van het sportcentrum Boeckenberg. Zoals hierboven reeds werd aangehaald, heeft de aanvraag betrekking op het sportcentrum Boeckenberg, maar wel op het sportcentrum Groen-Wit. De club maakt geen gebruik van de sporthal van club Boeckenberg. De verwijzingen naar activiteiten van het sportcentrum Boeckenberg zijn dan ook volkomen irrelevant.

Verder kan verwezen worden naar de bestreden beslissing waarin opgenomen wordt dat de aanvraag voldoet aan de voorschriften van het BPA. De korfbalclub Koninklijke Borgerhout/Groen-Wit is reeds 44 jaar actief op het terrein van de aanvraag. De club werd

opgericht in 1966. Het huidige clublokaal is reeds in gebruik sinds 1969. Uit geen enkel dossierstuk blijkt dat er zich sindsdien problemen hebben voorgedaan zoals geluidshinder, verkeershinder en parkeerhinder die het rechtstreeks gevolg zijn van de activiteiten van korfbalclub Koninklijke Borgerhout/Groen-Wit.

De trainingen en wedstrijden van de verschillende ploegen van de club vinden tijdens de outdoor-veldcompetitie plaats op verschillende dagen en tijdstippen. (...)

In tegenstelling tot hetgeen verzoekende partij beweert, wordt het ledenaantal geschat op 260 à 270 leden en dus geen duizendtal.

De draagkracht van de omgeving werd mee in rekening genomen door verwerende partij. De aanvraag is gelegen in het BPA en is hier volledig mee in overeenstemming.

In tegenstelling tot het bestaande clublokaal, dat nu ook wordt gebruikt voor andere activiteiten (fotoclub, dartclub, ...) zal het nieuwe clublokaal enkel worden gebruikt als kleedkamer, bergruimte voor materiaal, kantine en voor rechtstreeks aan de club verbonden activiteiten (vergaderingen, ledenavond, ...).

Het BPA werd opgemaakt in functie van de korfbalploegen. Het is daarom niet wenselijk dat het nieuwe clublokaal wordt gebruikt voor andere niet aan de club verbonden activiteiten, die overlast zouden kunnen veroorzaken. Om die reden wordt als uitdrukkelijke voorwaarde opgelegd dat het gebouw enkel een gebruik kent ter ondersteuning van de sportinfrastructuur. Vanuit deze invalshoek kan zelfs gesteld worden dat het aantal activiteiten op het terrein zullen afnemen en dat de bestaande impact op de mobiliteit zal afnemen.

De bestreden beslissing werd dan ook verleend onder voorwaarde dat de gebouwen enkel een gebruik kennen ter ondersteuning van de sportinfrastructuur.

Als de aanvrager zich feitelijk niet aan de hem opgelegde voorwaarden houdt, is dat een probleem van uitvoering van de vergunning en van handhaving. Dat staat los van de wettigheid van de vergunning en de daaraan verbonden voorwaarden.

Gezien de laatste trainingen eindigen om 21u45 en de wedstrijden ten laatste om 16u30 eindigen, is er geen sprake van nachtelijke activiteiten op de percelen van de aanvraag.

Indien de activiteiten aanleiding zouden geven tot overmatig nachtelijk lawaaihinder - quod non dan raakt dit niet aan de wettigheid van de bestreden beslissing, maar wel aan de handhaving ervan.

(…)

Gelet op de marginale toetsingsbevoegdheid van Uw Raad volstaat het niet dat een verzoekende partij een betoog voert waaruit blijkt dat zij gekant is tegen het vergund project. De Raad kan zich niet in de plaats stellen van het vergunningverlenend bestuursorgaan en de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening van het aangevraagde overdoen. Het is aan de verzoekende partij die de goede ruimtelijke ordening van het project betwist om aan te tonen dat het verlenend bestuursorgaan hetzij foutief, hetzij op kennelijk onredelijk wijze tot de conclusie kwam dat het aangevraagde project verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. Een verzoekende partij kan zich derhalve niet beperken tot vage kritiek en beweringen of tot het formuleren van een tegengesteld standpunt, maar moet integendeel op gefundeerde wijze aantonen dat het vergunningverlenend bestuursorgaan de overeenstemming van het

aangevraagde project met een goede ruimtelijke ordening niet heeft beoordeeld met inachtneming van de beginselen die zijn bepaald in artikel 4.3.1, § 2, eerste lid van het VCRO, hetzij deze beoordeling foutief of op kennelijk onredelijke wijze heeft uitgevoerd.

De uiteenzetting van de verzoekende partijen kan daartoe niet overtuigen. In de bestreden beslissing werd afdoende aandacht besteed aan de hinderaspecten. De beoordeling van verwerende partij is gestoeld op concrete gegevens en een concrete toetsing aan de onmiddellijke omgeving, zonder dat voorgehouden kan worden dat deze toetsing kennelijk onredelijk zou zijn.

..."

3. De eerste tussenkomende partij stelt in dezelfde zin dat:

"...

Op p. 22-26 van het verzoekschrift stellen de verzoekende partijen ...dat de bestreden beslissing onwettig zou zijn, omdat bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening geen rekening gehouden zou zijn met twee specifieke aandachtspunten van het artikel 4.3.1., §2. 1° VCRO, nl.

- de hinderaspecten;
- het gezondheidsaspect.

. . .

Gelet op de overeenstemming met de voorschriften van het BPA Drakenhof, waarin de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening reeds was onderzocht, kon in de bestreden beslissing worden volstaan met een korte motivering en verwijzing naar het BPA

. . .

Aangaande de hinderaspecten.

Op p. 22-24 van het verzoekschrift stellen de verzoekende partijen dat zij door het aangevraagde hinder zullen lijden gelet op

 de bestaande hinder die er nu al is de tussenkomende partij is het daar niet mee eens, aangezien de bestaande hinder niet veroorzaakt wordt door de club Groen-Wit, doch door de club Boeckenberg, die de sporthal uitbaat.

 $(\ldots)$

Het BPA werd ontworpen om beide clubs te huisvesten. De gebruikelijke hinder die door de club zal worden gegenereerd wordt dus verondersteld tijdens de opmaak van het BPA reeds onderzocht te zijn en aanvaardbaar te worden geacht in de omgeving.

de te verwachten hinder door het nieuwe clublokaal van Groen-Wit In nr. 77-77 van het verzoekschrift spitsen de verzoekende partijen zich toe op het aangevraagde en stellen zij dat dit de verdere uitbreiding van de bestaande activiteiten tot doel heeft. Zo zal het bijkomende clublokaal voorzien worden van een bar met een ruimte voor een DJ en discobar. Dergelijke (nacht)activiteiten horen niet thuis in een gebied dat grenst aan een woongebied....

De tussenkomende partij is het daar niet mee eens en wijst er op dat de bestreden beslissing wel degelijk deze aspecten in rekening neemt en hier afdoende en kennelijk redelijke motivering over voorziet.

. . .

In 2008 werd ook een vergunning verleend voor de aanleg van de velden met parking, afsluiting en verlichting. De mobiliteitsimpact van de club werd dus ook reeds beoordeeld.

De hinder die door de club Groen-Wit zal worden veroorzaakt wordt dus eerder beperkt geacht en aanvaardbaar voor de omgeving. ...

Het BPA werd opgemaakt in functie van de korfbalploegen. De kantine en de sporthal zou gebruikt worden voor diverse andere functies die overlast veroorzaken. Dat kan vanuit ruimtelijk oogpunt niet aanvaard worden....

M.a.w.: de verzoekende partijen vallen in hun argumentatie terug op een aantal feitelijke onjuistheden, zulks door te stellen dat

- de draagkracht van het gebied niet in rekening wordt genomen (de Deputatutie heeft dit uitdrukkelijk wél gedaan door verwijzing naar het BPA en naar de eerder verleende vergunningen, waarin de draagkracht reeds werd onderzocht)
- er een verdere uitbreiding zal zijn van activiteiten (bv. Discofuiven) die niets met de sport te maken hebben (er juist bij voorwaarde opgelegd dat dit niet mag!)
- de aanvrager nu reeds activiteiten aanbiedt aan duizenden mensen en dit enkel wil verhogen.

De verzoekende partijen verwarren de aanvrager hier met club Boeckenberg, die groter is dan de club Groen-Wit. Zoals hoger aangegeven telt deze club slechts een kleine 300 leden.

 Het gebrek aan beheersmaatregelen in de vergunning (gebruik verlichting, uur-

regeling etc.) die aanleiding zullen geven tot burenhinder.

De tussenkomende partij betwist dit, nu hierover in de bestreden beslissing uitdrukkelijk en terecht het volgende wordt gesteld: '...De lawaaihinder, lichthinder en gebruiksuren van de gebouwen betreffen burgerrechtelijke en milieutechnische aspecten waarover bij de stedenbouwkundige vergunning geen aanspraak kan worden gedaan...'

M.a.w.: in tegenstelling tot wat de verzoekende partijen stellen, heeft de Deputatie wel degelijk in de vergunning de hinderaspecten beoordeeld, die door hen werden opgeworpen.

Deze beoordeling van de Deputatie is niet onredelijk, minstens niet kennelijk onredelijk, temeer daar er een gedetailleerd BPA Drakenhof is, waarin een en ander al werd onderzocht.

Aangaande het gezondheidsaspect

Op p. 24-25 van het verzoekschrift stellen de verzoekende partijen dat door het aangevraagde hun gezondheid zal verslechteren, aangezien nachtelijke lawaaihinder slapeloosheid en stress oplevert. (...)

De tussenkomende partij betwist dit, aangezien:

 Voorafgaandelijk geen bewijs wordt voorgebracht van de beweerde gezonheidsproblemen, noch van de nachtelijke lawaaihinder die 'dagelijkse kost' zou zijn.

Dit zijn loutere poneringen die op geen enkele manier concreet gemaakt worden.

- De verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening werd reeds onderzocht bij de opmaak van het BPA Drakenhof, zodat de Deputatie kan volstaan om hiernaar te verwijzen.
- Het aangevraagde geen verandering met zich brengt in de bestaande toestand.

Immers: zoals in het feitenrelaas aangegeven, was de club Groen-Wit altijd al gevestigd in het binnengebied met een veld en een clublokaal.

De club wordt vernieuwd en vergroot, maar er zullen niet ineens meer wedstrijden gespeeld worden...

Bovendien is in de vergunning de voorwaarde opgelegd dat er geen activiteiten mogen plaats vinden die niets te maken hebben met de sportactiviteiten, zodat de dartsclub en de fotoclub, die nu verbonden zijn aan de club Groen-Wit, in de toekomst moeten verdwijnen (hetgeen dus een verbetering van de situatie betekent i.p.v. een verslechtering.)

 Indien de club aanleiding geeft tot overmatige nachtelijke lawaaihinder, dit niet raakt aan de wettigheid van de vergunning, maar wel aan de handhaving ervan.

...

4.

De tweede en de derde tussenkomende partij voegen daar nog aan toe:

"..

Uw Raad treedt niet in de beoordeling van de zaak zelf en oordeelt enkel over de wettigheid of onwettigheid van de bestreden beslissing. Daarbij kan moeilijk voorgehouden worden dat de beslissing onwettig en kennelijk onredelijk zou zijn en al zeker niet op de punten die verzoeker aanhaalt (geluidshinder en gezondheidshinder).

Men kan moeilijk voorhouden dat het geluidshinderaspect een dermate belangrijk aspect is bij het vergunnen van een clubhuis dat reeds jaren actief is, dat hieraan een doorgedreven motivering gewijd zou moeten worden....Niettemin heeft de deputatie dit aspect wel degelijk bij de beoordeling betrokken. De Deputatie heeft, wat de geluidshinder betreft het volgende overwogen: (...)

Het betreft aldus een aanvraag voor het bouwen van een nieuw clublokaal, vermits het oude aan vervanging toe is. Er is dus op vlak van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening geen noemenswaardige wijziging vast te stellen.

Verzoekende partijen menen dat de capaciteit van het bestaande sportcentrum reeds overschreden is. Wat de draagkracht betreft volstaat het te verwijzen naar het BPA Drakenhof. De aanvraag is immers volledig in overeenstemming met de voorschriften van dit BPA, zoals blijkt uit de beoordeling van de Deputatie: '(...)"

Verzoekende partijen stellen dat door het aangevraagde hun gezondheid zal verslechteren. Verzoekende partijen laten echter na concreet bewijs voor te leggen van de beweerde gezondheidsproblemen. Zij verwijzen enkel en alleen naar een krantenartikel dat geenszins concreet op hun situatie van toepassing is. ...

Er kan derhalve in redelijkheid niet voorgehouden worden dat 'gezondheid' een relevant aspect is in de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening van het clublocaal. Derhalve diende dit aspect in redelijkheid ook niet beoordeeld te worden/

..."

5.

In hun wederantwoordnota stellen de verzoekende partijen nog:

"...

Door verwerende en tussenkomende partijen wordt verwezen naar het BPA Drakenhof. Dit zou de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening zonder meer aantonen. Echter, sluit het bestaan van het BPA een toetsing aan de goede ruimtelijke ordening niet zonder meer uit.

De Raad van State stelde namelijk in een arrest van 20 oktober 2010 het volgende:

(...) Noch uit de gewestplanbestemming woongebied, <u>noch uit het BPA kan een onvoorwaardelijk recht geput worden om woningen of gebouwen zoals toegelaten bij dit BPA op te richten.</u> Wanneer een perceel is gelegen in een woongebied of in een BPA dat bebouwing mogelijk maakt, vloeit daar <u>niet als zodanig uit voort</u> dat dit perceel is bestemd voor bewoning en dat de eigenaar hoe dan ook kan verkavelen en bouwen, laat staan dat

hij <u>aanspraak zou kunnen maken op de wijze van bebouwing zoals het BPA mogelijk</u> <u>maakt.(...)"</u>

Voormelde rechtspraak toont aan dat een BPA geen onvoorwaardelijk recht verleent om gebouwen op te richten zoals voorzien door dit BPA.

Ook in casu vloeit hieruit voort dat de uitbreiding van het sportcomplex zoals voorzien in het BPA Drakenhof wel degelijk in concreto diende beoordeeld te worden.

Met de bestaande hinder zou volgens tussenkomende partijen geen rekening moeten worden gehouden in de bestreden beslissing. Deze hinder zou immers niet aan henzelf te wijten zijn, maar aan een andere sportclub die gevestigd is op het terrein.

Deze opsplitsing is in de beoordeling van hinder naar omwonenden niet relevant. Verwerende partij diende wel degelijk rekening te houden met de uitbreiding van de sportactiviteiten op het terrein en met de bijkomende hinder die dit zal veroorzaken. Verwerende partij had moeten nagaan welke totale overlast door het gehele gebied, en bijkomend door het vergunde, op de omgeving wordt gegenereerd, in plaats van zich enkel tot het aangevraagde te beperken. Door dit niet te doen, is de bestreden beslissing manifest onvoldoende gemotiveerd.

(...) Door tussenkomende partijen kan dan ook geen onderscheid gemaakt worden tussen de verschillende sportclubs in de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening. Het behoort immers tot de vaste rechtspraak van Uw Raad dat bij de beoordeling van de in de omgeving bestaande toestand, dat rekening gehouden dient te worden met de relevante in de omgeving bestaande toestand. Er kan niet ontkend worden dat de aanwezigheid en de exploitatie van het naastgelegen centrum behoort tot de relevante in de omgeving bestaande toestand. De bestreden beslissing diende dan ook de aanvraag duidelijk te toetsen aan de reeds bestaande hinder en het reeds bestaande sportcentrum. Door de cumulatieve effecten van het aangevraagde met de reeds bestaande toestand niet mee op te nemen in het nemen van een besluit, is de beoordeling van verwerende partij een kennelijk onzorgvuldige beoordeling. ..."

Beoordeling door de Raad

1. Wanneer het voorwerp van de aanvraag, gelegen is in een woonuitbreidingsgebied, dat in het BPA wordt ingekleurd als recreatiegebied, en het voorwerp van de aanvraag daarmee overeenstemt, moet de verwerende partij daarnaast, krachtens artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b en §2, eerste lid VCRO, de verenigbaarheid van het aangevraagde met een goede ruimtelijke ordening onderzoeken. Uit de bestreden beslissing moet duidelijk blijken op welke met de goede ruimtelijke ordening verband houdende overwegingen de verwerende partij zich heeft gesteund om de stedenbouwkundige vergunning al dan niet te verlenen.

Het is de taak van het vergunningverlenend bestuursorgaan om geval per geval te onderzoeken of het aangevraagde beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening en dit met inachtneming van de aandachtspunten en criteria zoals vervat in artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° VCRO en in het bijzonder de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, de visueel-vormelijke elementen, hinderaspecten en de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO, hierbij telkens rekening houdend met de relevante in de omgeving bestaande toestand.

Het komt de Raad niet toe zijn beoordeling van een goede ruimtelijke ordening in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht, kan hij enkel aan de hand van de concrete gegevens van de zaak nagaan of de overheid de feiten waarop haar beoordeling steunt correct heeft vastgesteld en of zij op grond van die feiten in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat de te vergunnen bouwwerken verenigbaar zijn met de goede plaatselijke ordening.

2.

Artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 3° VCRO bepaalt verder dat wanneer een gedetailleerd plan van aanleg bestaat, de principes van een goede ruimtelijke ordening geacht worden in dat plan te zijn aangegeven in zoverre dat plan de decretale aandachtspunten en criteria bedoeld in art. 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO behandelt en regelt. Alleen indien en voor zover het bijzonder plan van aanleg de voor de goede ruimtelijke ordening bepalende aandachtspunten en criteria niet bevat, dient het vergunningverlenend bestuursorgaan het aangevraagde nog te toetsen aan de goede ruimtelijke ordening overeenkomstig artikel 4.3.1, §2 VCRO.

Het aangevraagde is gelegen binnen het "BPA Drakenhof". De verzoekende partijen betwisten niet dat het aangevraagde in overeenstemming is met dit BPA. Uit de gegevens van het dossier blijkt overigens ook niet dat zij het BPA zelf of de totstandkoming ervan hebben aangevochten. Het BPA bevat weliswaar een aantal gedetailleerde voorschriften inzake bestemming, inrichting en bebouwing die de hinder voor de omwonenden eveneens kunnen beperken, maar voorziet geen specifieke voorschriften met betrekking tot de door verzoekende partij aangevoerde hinderaspecten of gezondheidsaspecten. Los van de vraag of dit op basis van de concrete gegevens van het dossier relevante te beoordelen aandachtspunten of criteria zijn, belet de ligging van het bouwperceel binnen de grenzen van het BPA "Drakenhof" derhalve niet dat de verwerende partij het aangevraagde toetst aan hinder- en gezondheidsaspecten.

De verzoekende partijen bekritiseren de bestreden beslissing door te stellen dat de reeds bestaande geluidshinder nog zal toenemen door de realisatie van een bijkomend clublokaal gericht op een verdere uitbreiding van de activiteiten. De bestreden beslissing zou onvoldoende rekening houden met de in de omgeving bestaande toestand. Vooreerst stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen uitgaan van de realisatie van een bijkomend clublokaal waar de aanvraag slechts voorziet in de vervanging en beperkte uitbreiding van het bestaande clublokaal. De verzoekende partijen laten na hun bewering als zou de hinder toenemen, desgevallend aan de hand van stukken, meer concreet te maken.

De loutere bewering als zou de hinder toenemen maakt deze hinder niet aanschouwelijk en laat de Raad niet toe om een inschatting te maken van het effect van de door de bestreden beslissing vergunde werken. De Raad kan alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift wordt aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde documenten. Er kan slechts worden vastgesteld dat de verzoekende partijen nalaten aan te tonen in welke mate zij persoonlijk overmatige hinder of nadelen ondervindt, die de Raad zouden moeten toelaten te besluiten dat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening door de verwerende partij, die binnen de perken van het legaliteitstoezicht van de Raad een discretionaire bevoegdheid betreft, niet afdoende is gemotiveerd of kennelijk onredelijk is.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijk overigens dat de verwerende partij de geluidshinder voor de omwonenden bij haar beoordeling van de aanvraag heeft onderzocht, meer zelfs de hinder heeft trachten te beperken door het opleggen van voorwaarden met betrekking tot het gebruik van het aangevraagde. De verwerende partij motiveert de bestreden beslissing als volgt:

"

dat het nieuwe clublokaal, voorwerp van voorliggende aanvraag, niets zal wijzigen aan de omvang en de werking van de club en aan de omvang van de rechtstreeks aan de club verbonden activiteiten. Integendeel, de bestaande impact op de mobiliteit zal zelfs afnemen.

De aanvraag voorziet de afbraak van het bestaande clublokaal en het oprichten van een nieuw clublokaal, dat wordt ingeplant tegen de muur van de sporthal Boeckenberg. Het betreft een in de ruimte zeer beperkte verplaatsing van het clublokaal. Net zoals het bestaande clublokaal, wordt het nieuwe clublokaal op ruime afstand van de omliggende woningen ingeplant. De hoofdtoegang van het nieuwe clublokaal blijft behouden aan de Borsbeeksesteenweg.

Hoewel het nieuwe clublokaal groter is dan het bestaande clublokaal, zal het ledenaantal ongewijzigd blijven. Het ledenaantal wordt op basis van de meest huidige gegevens geschat op 260 à 270. De oprichting van het nieuwe clublokaal is niet gericht op een toename van het aantal leden en een groei van de club. Het is gericht op het realisering van een meer hedendaags clublokaal, met een betere uitrustig, waarvan de inrichting en de functies zijn afgestemd op de behoefte van de huidige club, zijnde een hedendaagse sportvereniging.

In tegenstelling tot het bestaande clublokaal, dat nu ook wordt gebruikt voor andere activiteiten (fotoclub, dartclub, ...) zal het nieuwe clublokaal enkel worden gebruikt als kleedkamer, bergruimte voor materiaal, kantine en voor rechtstreeks aan de club verbonden activiteiten (vergaderingen, ledenavond, ...)

Het BPA werd opgemaakt in functie van de korfbalploegen. Het is daarom niet wenselijk dat het nieuwe clublokaal wordt gebruikt voor andere niet aan de club verbonden activiteiten, die overlast zouden kunnen veroorzaken. Om die reden wordt als uitdrukkelijke voorwaarde opgelegd dat het gebouw enkel een gebruik kent ter ondersteuning van de sportinfrastructuur. Vanuit deze invalshoek kan zelfs gesteld worden dat het aantal activiteiten op het terrein zullen afnemen en dat de impact op de bestaande impact op de mobiliteit zal afnemen.

..."

Uit de motivering blijkt dat de verwerende partij wel degelijk rekening heeft gehouden met de in de omgeving bestaande toestand en de potentiële hinder die uitgaat van het aangevraagde. Gelet op de opgelegde voorwaarde kon de verwerende partij echter in redelijkheid tot de conclusie komen dat de activiteiten en bijgevolg ook de hinder voor de omwonenden niet buitensporig zal toenemen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen in hun kritiek niet verder komen dan het poneren van een tegengestelde visie van de beoordeling van de bestreden beslissing. Dit volstaat niet om aan te tonen dat de verwerende partij de grenzen van haar appreciatiebevoegdheid zou hebben overschreden. Laat staan dat vermelde beoordeling kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zou zijn.

Ook de kritiek van de verzoekende partijen dat het effect van het aangevraagde op de gezondheid van de verzoekende partijen als omwonenden onvoldoende concreet getoetst is, kan niet overtuigen. De verzoekende partijen beperken zich er immer toe te verwijzen naar een algemeen artikel inzake lawaaihinder uit de krant 'De Standaard' van 3 augustus 2011.

De verzoekende partijen kunnen zich niet beperken tot vage kritiek en beweringen, of tot het formuleren van een tegengesteld standpunt, maar moeten integendeel gefundeerd aantonen dat het vergunningverlenend bestuursorgaan de overeenstemming van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening niet heeft beoordeeld met inachtneming van in artikel 4.3.1, § 2, eerste lid VCRO bepaalde beginselen, ofwel deze beoordeling foutief of kennelijk onredelijk heeft uitgevoerd op het vlak van het gezondheidsaspect.

De verzoekende partijen laten na om de gezondheidsklachten concreet aan te tonen en er blijkt evenmin een causaal verband te bestaan, minstens tonen de verzoekende partijen zulks niet aan, tussen de aangevoerde hinder en hun gezondheidsklachten. De verzoekende partijen tonen dan ook geenszins aan dat de bestreden beslissing het zorgvuldigheids- of redelijkheidsbeginsel schendt of dat de bestreden beslissing steunt op onjuiste gegevens of op een niet-correcte beoordeling ervan.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing de hinderaspecten afdoende heeft beoordeeld en aldus in alle redelijkheid en zorgvuldigheid heeft kunnen besluiten tot de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

Het tweede middel wordt verworpen.

Om deze redenen beslist de Raad voor Vergunningsbetwistingen

- 1. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen is ontvankelijk.
- 2. Het verzoek tot tussenkomst van Clement LAUWERS en de vzw Koninklijke Borgerhout/groen-wit korfbalclub is ontvankelijk.
- 3. Het beroep wordt verworpen.

Lieselotte JOPPEN

- 4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
- 5. De Raad legt de kosten van de tussenkomsten, bepaald op 100 euro per tussenkomende partij, ten laste van de respectieve tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 27 september 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,	voorzitter van de derde kamer,	
	met bijstand van	
Lieselotte JOPPEN,	toegevoegd griffier.	
De toegevoegd griffier,		De voorzitter van de derde kamer,

Filip VAN ACKER